Walt Disney's DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 35 27 AUG. 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

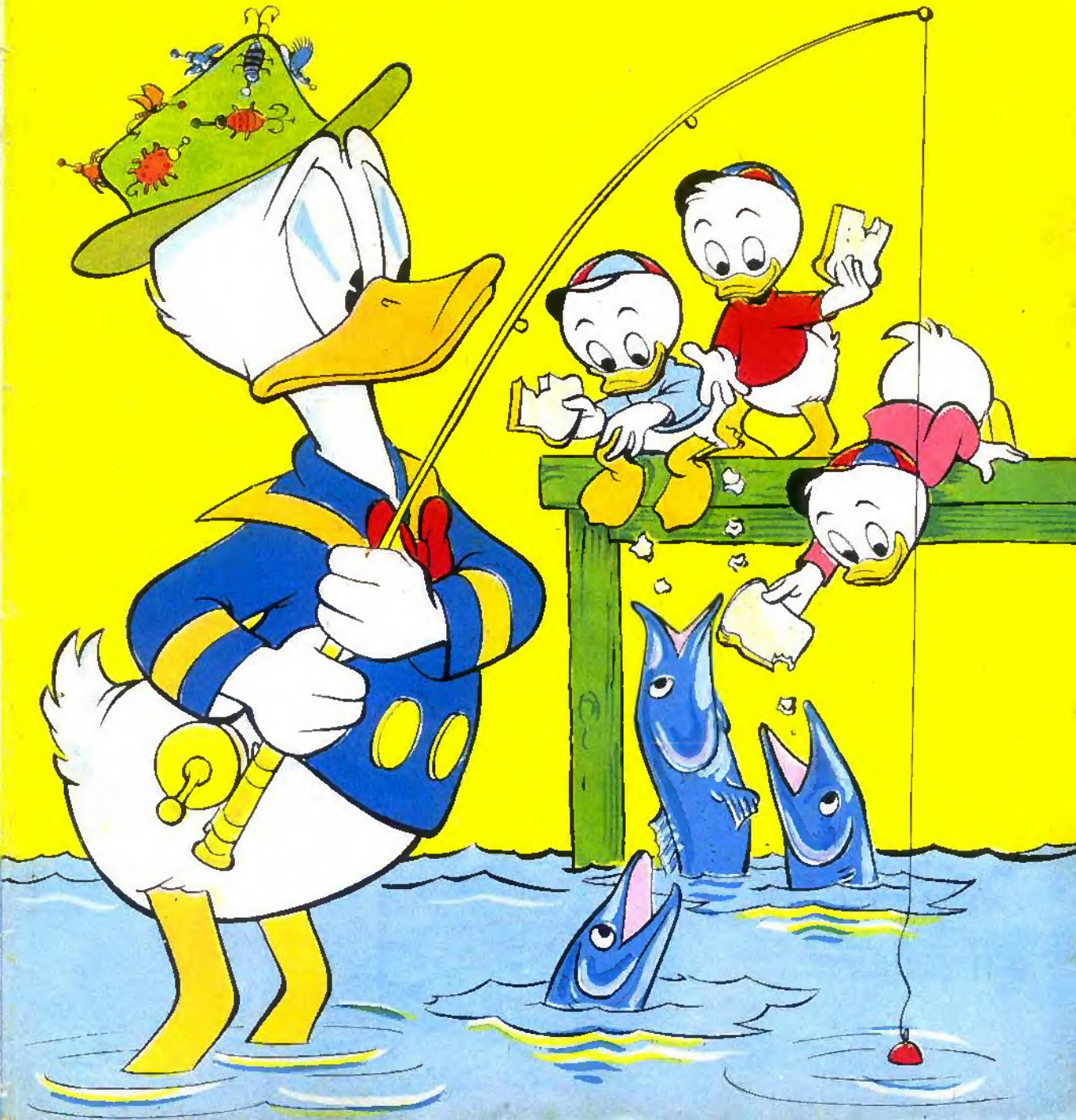

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Wisten jullie, jongens en meisjes, dat Mickey tuba speelt? Zo'n grote, dikke, koperen trompet. Heel diepe, donkere tonen komen uit zo'n ding. Het klinkt ongeveer als: Oeba-oeba-oeba-oeba!.

Van de week zou 't fanfare-korps van Duckstad, waarin Mickey zijn partijtje meeblaast, een zomeravondconcert geven; Nu hadden Puk en Max al vaak tegen elkaar gezegd: „Die tuba van Oom Mickey moet nodig 'ns worden schoongemaakt! Hij ziet er uit! Vol vlekken en hij glanst niet meer! Daar moeten we 'ns wat aan doen".

De dag vóór het concert namen ze de tuba mee naar zolder, stiekem, want het moest een verrassing blijven voor Oom Mickey....

De volgende dag, 's avonds, stapte Mickey opgewekt de deur uit, onder z'n arm een koffer, waarin de tuba zat. Hij kwam bij de muziektent en zag dat de andere leden van de fanfare er allemaal al waren. Haastig klom hij het trapje op, ging op een stoel zitten en zette de muziekbladen voor zich op een standaard. Hij had nog maar nauwelijks de tuba uit de koffer gehaald, of het concert begon.

Ta-tara-ta-ta-ta deed de trompet. Oeba-oeba-oeba deed de tuba.

En „O-ò-ò-ò-ò-òòh!" deden de mensen die stonden te kijken. Uit de tuba kwamen prachtige, grote zeepbellen, die de avondlucht in zweefden, over de hoofden van de mensen.

Steeds als Mickey „oeba! oeba!" deed, stroomden de bellen uit de tuba. Toen het concert was afgelopen, kwam Mickey meteen naar de jongens toe, die een beetje schuw achteraf stonden.

„Luister 'ns, jongens," zei hij, „Ik vind 't reusachtig aardig van jullie dat je m'n tuba hebt schoongemaakt, maar als jullie het nòg 'ns doen, pompen jullie dan ook al het zeepwater eruit dat jullie er in hebben laten lopen. Willen jullie me dat beloven?"

En dat beloofden ze.

Waarschijnlijk zullen we hier in Duckstad dus wel nooit meer zeepbellenmuziek te horen krijgen....

OOM DONALD

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 28.

1e prijs: M.-C. van Geit, **Aalst (Blg.)**.
2e prijs: J. Luijk, **Emmeloord**.
3e t/m 12e prijs: A. Raasveld, **Amsterdam**; J. Labouchere, **Aerdenhout**; H. Ringeling, **Maassluis**; G. Geelhoed. **Den Helder**; K. Heijboer, **Barendrecht**; J. v. Veen, **Rotterdam**; H. Dunnwald, **Meppel**; J. v. Dulmen, **Den Bosch**; W. Jansen, **Arnhem**; D. van Oosten, **Wateringen**.
13e t/m 22e prijs: P. Zwart, **Dokkum**; E. Jahnke m/s Nikey, **Gent (België)**; J. Sepers, **Leiden**; G. v. d. Kooy, **Den Haag**; F. Braams, **Utrecht**; G. Hendriks, **Groningen**; E. Gullkers, **Sittard**; H. Voshol, **Zonnemaire**; H. Hoeffelman, **Ludwigshafen (Duitsl.)**; I. Polderman, **Sint-Annaland**.
De oplossing van prijsvraag no. 33 luidt: **TELEGRAM**.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 35

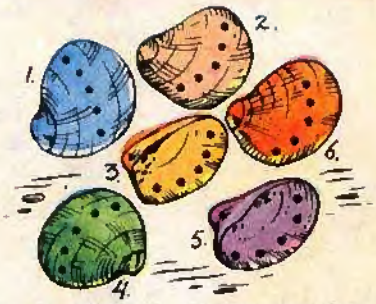

In de schelpen moeten woorden van vijf letters komen te staan, die de volgende betekenis hebben:

1. plaats waar betaald wordt,
2. vergrotende trap van goed,
3. hoog bouwwerk,
4. gevlochten ring van bloemen,
5. laten zien,
6. gissen.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, vormen de letters, die op de middelste stip van elke schelp staan, in de volgorde van 1 tot 6 de naam van iets, waar ook dit jaar een heleboel mensen hun vakantie hebben doorgebracht. Schrijf de naam op een briefkaart en stuur deze vóór 1 september, als je in Nederland woont, aan: **„Donald Duck"**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont, aan: **„Donald Duck"**, Postbus 2, Antwerpen 19. Vergeet niet duidelijk je naam en adres te vermelden en zet in de linkerbovenhoek van de kaart: „oplossing 35". Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Nu het einde van de vakantie in zicht komt, ben ik toch wel heel benieuwd naar wat jullie allemaal gedaan hebben, jongens en meisjes! Schrijven jullie me dat gauw? Mijn adres is: **„Donald Duck"**, Postbus 792, Amsterdam, voor de jongens en meisjes in België is het: **„Donald Duck"**, Postbus 2, **Antwerpen 19**. Links boven in de hoek van oe enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant je naam en adres, vergeet dat niet! Tot schrijfs, allemaal!

MONIQUE VELDHUYZEN, AMSTERDAM. Een héél enkel keertje gebeurt het wel 'ns, dat iemand in Duckstad ziek is. Als het gebeurt dan is het meestal een van de jongens, Kwik, Kwek, Kwak, Puk, Max, Wolfje soms, die dan niet zo veel zin hebben om naar school te gaan, omdat ze dan een proefwerkje hebben of zo. Hm.., hm..

HENK BASTIAAN, OLDEBROEK. Heb je zo'n tijd moeten wachten, vóór je in onze Brievenbus kwam, Henk? Ja jong, je weet het wel, hè? Er staan op 't ogenblik zo ontzettend veel jongens en meisjes op de wachtlijst, dat je wel eventjes geduld moest hebben! Maar nu is het dan zo ver!

WILLIE ZUIDWIJK, ZEVENAAR. Heb je een fijne vakantie gehad, Willie? Je hebt zeker wel veel gezwommen, hè? Hebben jullie een leuk zwembad daar in Zevenaar? Als de school weer is begonnen, heb je er niet veel tijd meer voor.

WILMA DE JONG, HILLEGOM. Ik vind het helemaal niet kinderachtig dat je mij schrijft, Wilma! Ik krijg zelfs brieven van grote mensen! Het allereerste nummer van ons Vrolijk Weekblad is uitgekomen in oktober 1952, dat is al een hele tijd geleden, hè? Jij kon toen nog niet eens lezen, denk ik!

WIM EN HEIN OUDSHOORN. Wat een leuke brief heb ik van jullie gekregen en wat een grappig stripverhaal heb je getekend, Wim! Ik ben erg nieuwsgierig hoe dat gaat aflopen. Ik kan het alleen niet in de Donald zetten, want ik heb er echt geen plaats voor. En dat is wel jammer, hè?

OLCHERT EN FOKA BROUWER, SEXBIERUM. Donald Duck is in heel veel landen het lievelingsblad van alle jongens en meisjes! In Amerika, in Engeland, Australië, Frankrijk, Denemarken, Duitsland, Italië en zo kan ik nog een hele tijd doorgaan. In sommige landen heet Donald anders, in Italië heet hij Paperino, in Denemarken Anders And.

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fotatoestel winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vorkje dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

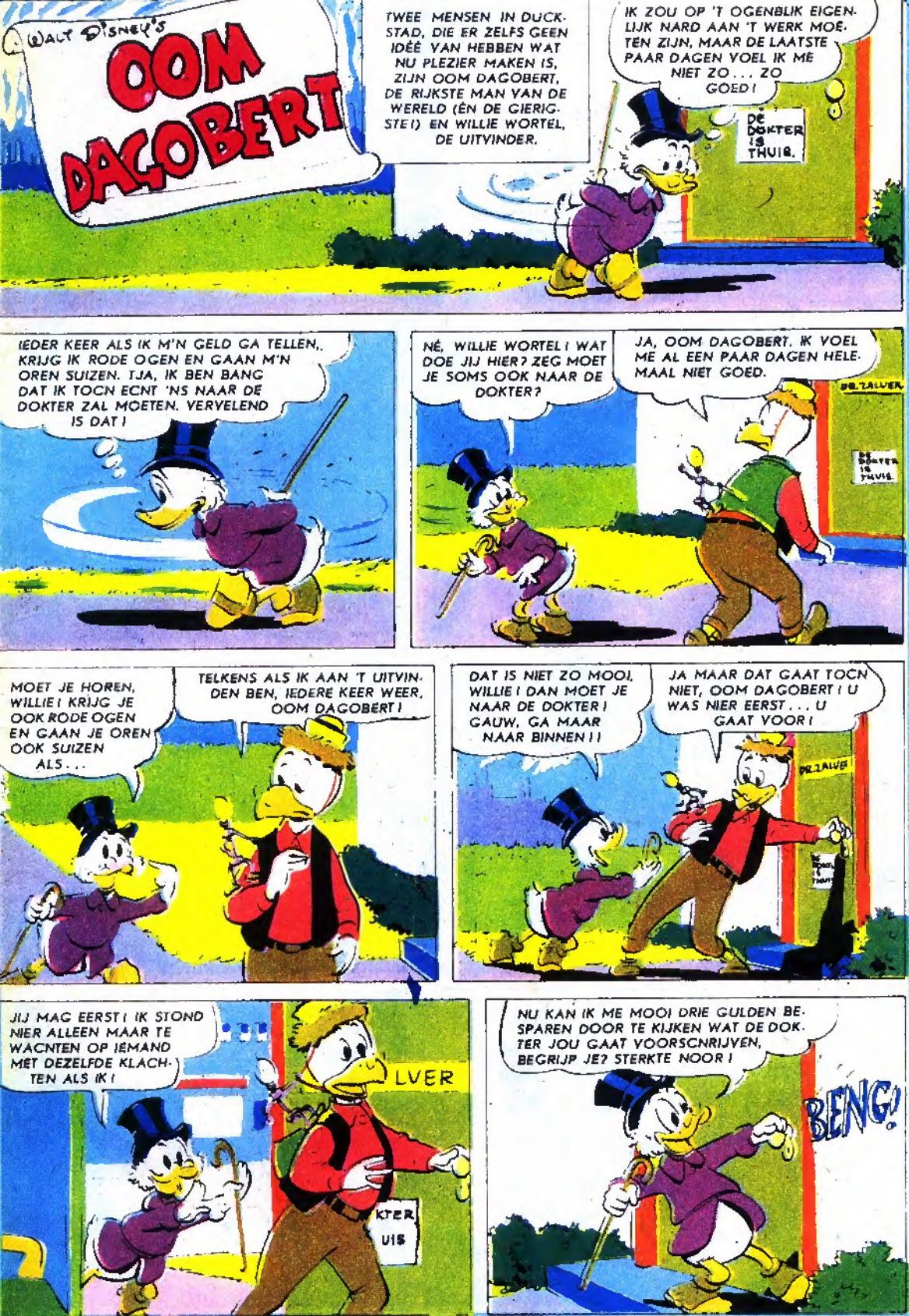
WALT DISNEY'S
OOM DAGOBERT
TWEE MENSEN IN DUCKSTAD, DIE ER ZELFS GEEN IDÉÉ VAN HEBBEN WAT NU PLEZIER MAKEN IS, ZIJN OOM DAGOBERT, DE RIJKSTE MAN VAN DE WERELD (ÉN DE GIERIGSTE!) EN WILLIE WORTEL, DE UITVINDER.
IK ZOU OP 'T OGENBLIK EIGENLIJK NARD AAN 'T WERK MOETEN ZIJN, MAAR DE LAATSTE PAAR DAGEN VOEL IK MÉ NIET ZO . . . ZO GOED!
DE DOKTER IS THUIS.
IEDER KEER ALS IK M'N GELD GA TELLEN, KRIJG IK RODE OGEN EN GAAN M'N OREN SUIZEN. TJA, IK BEN BANG DAT IK TOCH ECHT 'NS NAAR DE DOKTER ZAL MOETEN. VERVELEND IS DAT!
NÉ, WILLIE WORTEL! WAT DOE JIJ HIER? ZEG MOET JE SOMS OOK NAAR DE DOKTER?
JA, OOM DAGOBERT. IK VOEL ME AL EEN PAAR DAGEN HELEMAAL NIET GOED.
DR. ZALVER
DE DOKTER IS THUIS.
MOET JE HOREN, WILLIE! KRIJG JE OOK RODE OGEN EN GAAN JE OREN OOK SUIZEN ALS . . .
TELKENS ALS IK AAN 'T UITVINDEN BEN, IEDERE KEER WEER, OOM DAGOBERT!
DAT IS NIET ZO MOOI, WILLIE! DAN MOET JE NAAR DE DOKTER! GAUW, GA MAAR NAAR BINNEN!!
JA MAAR DAT GAAT TOCH NIET, OOM DAGOBERT! U WAS HIER EERST . . . U GAAT VOOR!
DR. ZALVER
JIJ MAG EERST! IK STOND HIER ALLEEN MAAR TE WACHTEN OP IEMAND MET DEZELFDE KLACHTEN ALS IK!
LVER
KTER
UIS
NU KAN IK ME MOOI DRIE GULDEN BESPAREN DOOR TE KIJKEN WAT DE DOKTER JOU GAAT VOORSCHRIJVEN, BEGRIJP JE? STERKTE NOOR!
BENG!

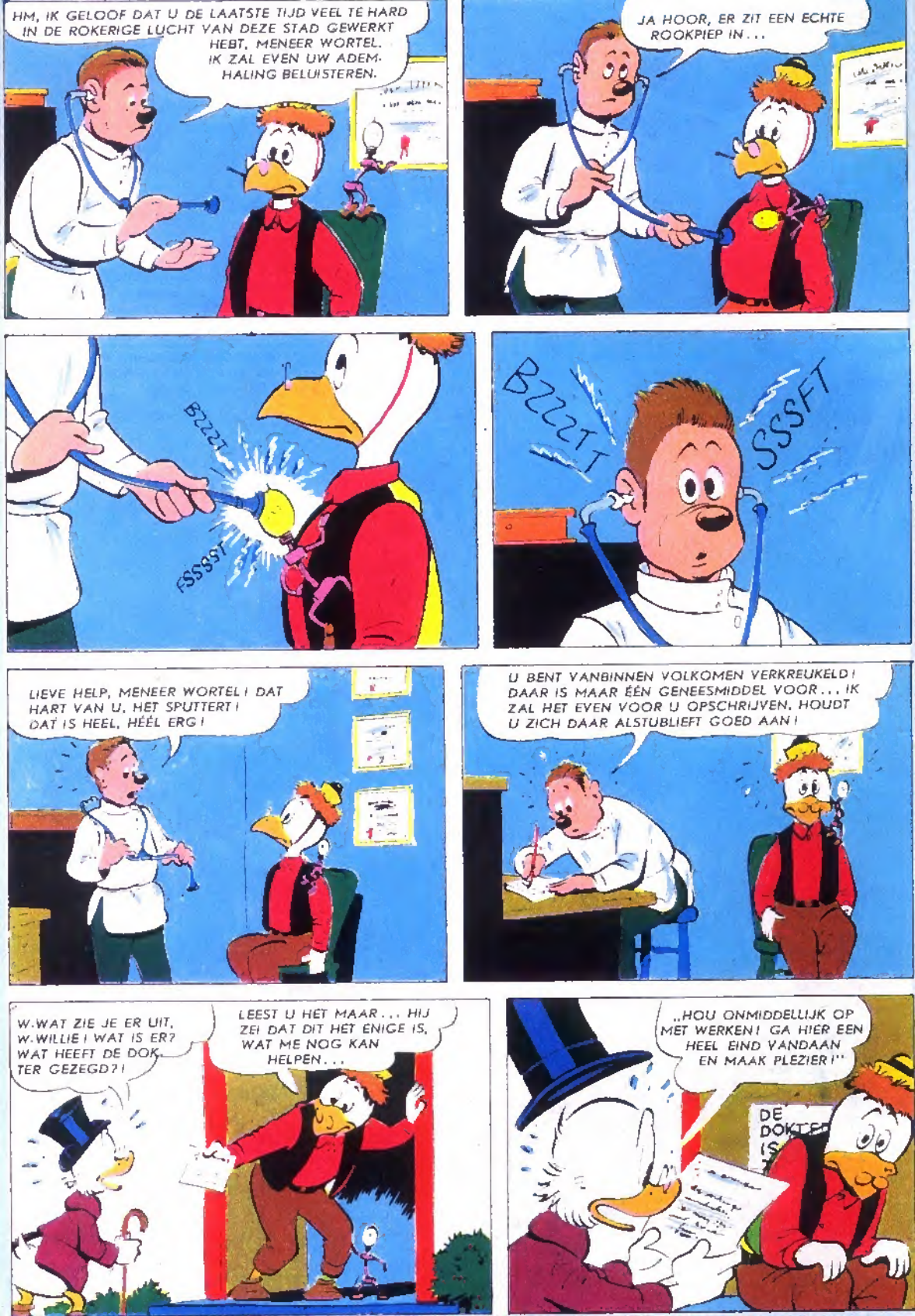
HM, IK GELOOF DAT U DE LAATSTE TIJD VEEL TE HARD IN DE ROKERIGE LUCHT VAN DEZE STAD GEWERKT HEBT, MENEER WORTEL. IK ZAL EVEN UW ADEMHALING BELUISTEREN.
JA HOOR, ER ZIT EEN ECHTE ROOKPIEP IN...
BZZZT
FSSSST
BZZZT
SSSFT
LIEVE HELP, MENEER WORTEL! DAT HART VAN U, HET SPUTTERT! DAT IS HEEL, HEËL ERG!
U BENT VANBINNEN VOLKOMEN VERKREUKELD! DAAR IS MAAR ÉÉN GENEESMIDDEL VOOR... IK ZAL HET EVEN VOOR U OPSCHRIJVEN. HOUDT U ZICH DAAR ALSTUBLIEFT GOED AAN!
W-WAT ZIE JE ER UIT, W-WILLIE! WAT IS ER? WAT HEEFT DE DOKTER GEZEGD?!
LEEST U HET MAAR... HIJ ZEI DAT DIT HET ENIGE IS, WAT ME NOG KAN HELPEN...
„HOU ONMIDDELLIJK OP MET WERKEN! GA HIER EEN HEEL EIND VANDAAN EN MAAK PLEZIER!"

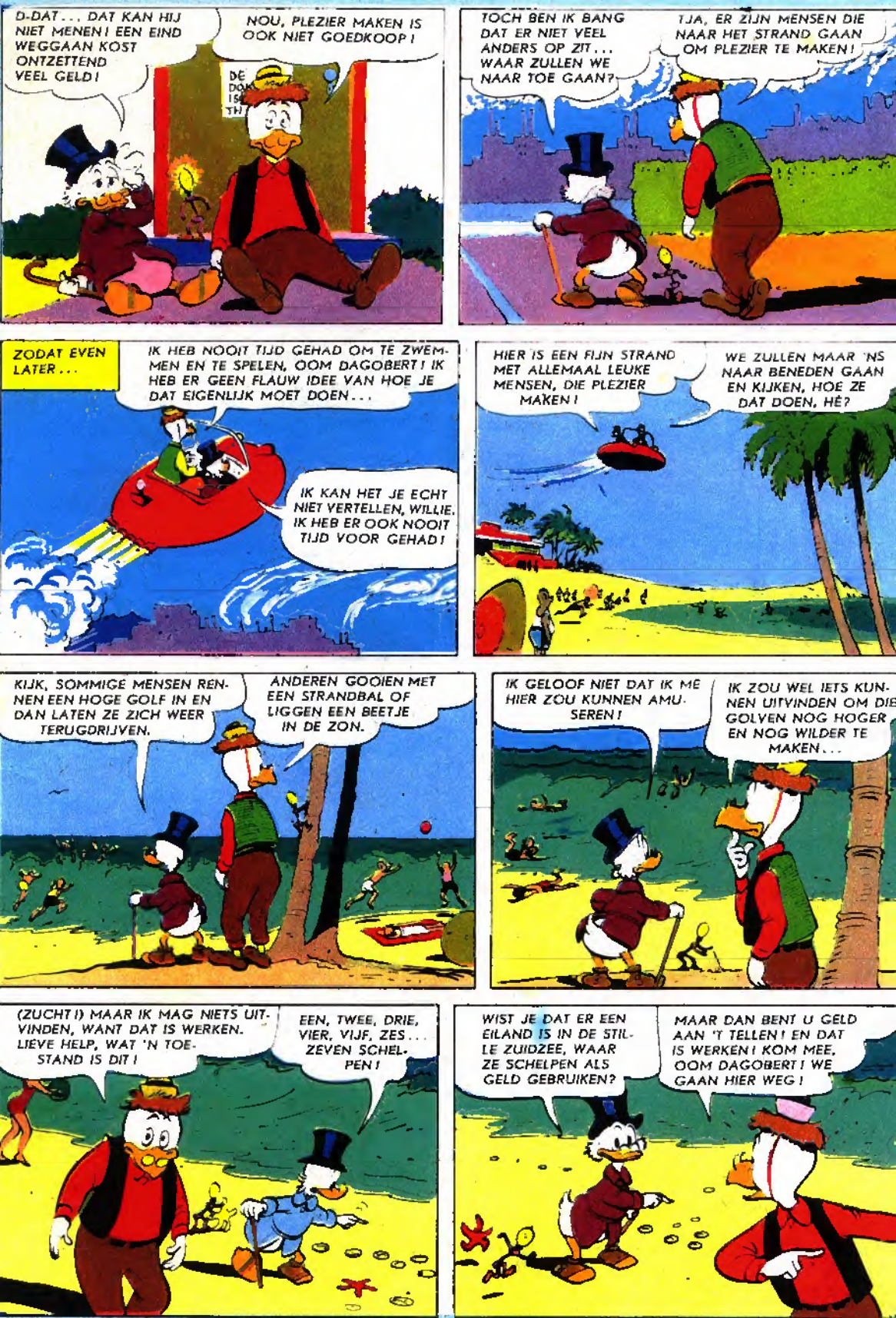
D-DAT... DAT KAN HIJ NIET MENEN! EEN EIND WEGGAAN KOST ONTZETTEND VEEL GELD!
NOU, PLEZIER MAKEN IS OOK NIET GOEDKOOP!
TOCH BEN IK BANG DAT ER NIET VEEL ANDERS OP ZIT... WAAR ZULLEN WE NAAR TOE GAAN?
TJA, ER ZIJN MENSEN DIE NAAR HET STRAND GAAN OM PLEZIER TE MAKEN!
ZODAT EVEN LATER...
IK HEB NOOIT TIJD GEHAD OM TE ZWEMMEN EN TE SPELEN, OOM DAGOBERT! IK HEB ER GEEN FLAUW IDEE VAN HOE JE DAT EIGENLIJK MOET DOEN...
IK KAN HET JE ECHT NIET VERTELLEN, WILLIE. IK HEB ER OOK NOOIT TIJD VOOR GEHAD!
HIER IS EEN FIJN STRAND MET ALLEMAAL LEUKE MENSEN, DIE PLEZIER MAKEN!
WE ZULLEN MAAR 'NS NAAR BENEDEN GAAN EN KIJKEN, HOE ZE DAT DOEN, HÉ?
KIJK, SOMMIGE MENSEN RENNEN EEN HOGE GOLF IN EN DAN LATEN ZE ZICH WEER TERUGDRIJVEN.
ANDEREN GOOIEN MET EEN STRANDBAL OF LIGGEN EEN BEETJE IN DE ZON.
IK GELOOF NIET DAT IK ME HIER ZOU KUNNEN AMUSEREN!
IK ZOU WEL IETS KUNNEN UITVINDEN OM DIE GOLVEN NOG HOGER EN NOG WILDER TE MAKEN...
(ZUCHT!) MAAR IK MAG NIETS UITVINDEN, WANT DAT IS WERKEN. LIEVE HELP, WAT 'N TOESTAND IS DIT!
EEN, TWEE, DRIE, VIER, VIJF, ZES... ZEVEN SCHELPEN!
WIST JE DAT ER EEN EILAND IS IN DE STILLE ZUIDZEE, WAAR ZE SCHELPEN ALS GELD GEBRUIKEN?
MAAR DAN BENT U GELD AAN 'T TELLEN! EN DAT IS WERKEN! KOM MEE, OOM DAGOBERT! WE GAAN HIER WEG!

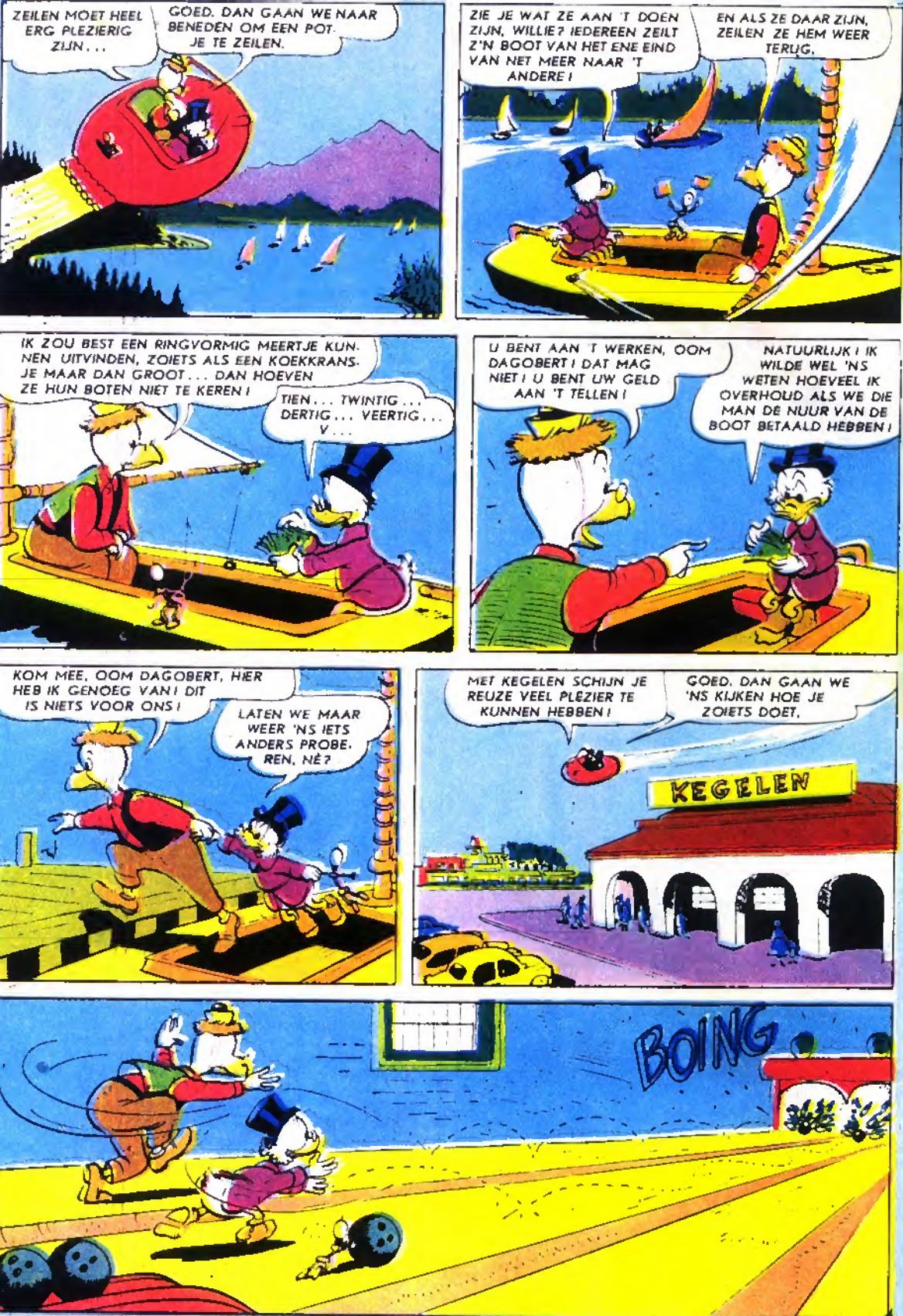
ZEILEN MOET HEEL ERG PLEZIERIG ZIJN . . .
GOED. DAN GAAN WE NAAR BENEDEN OM EEN POT JE TE ZEILEN.
ZIE JE WAT ZE AAN 'T DOEN ZIJN, WILLIE? IEDEREEN ZEILT Z'N BOOT VAN HET ENE EIND VAN NET MEER NAAR 'T ANDERE!
EN ALS ZE DAAR ZIJN, ZEILEN ZE HEM WEER TERUG.
IK ZOU BEST EEN RINGVORMIG MEERTJE KUNNEN UITVINDEN, ZOIETS ALS EEN KOEKKRANS. JE MAAR DAN GROOT . . . DAN HOEVEN ZE HUN BOTEN NIET TE KEREN!
TIEN . . . TWINTIG . . . DERTIG . . . VEERTIG . . . V . . .
U BENT AAN 'T WERKEN, OOM DAGOBERT! DAT MAG NIET! U BENT UW GELD AAN 'T TELLEN!
NATUURLIJK! IK WILDE WEL 'NS WETEN HOEVEEL IK OVERHOUD ALS WE DIE MAN DE NUUR VAN DE BOOT BETAALD HEBBEN!
KOM MEE, OOM DAGOBERT, HIER HEB IK GENOEG VAN! DIT IS NIETS VOOR ONS!
LATEN WE MAAR WEER 'NS IETS ANDERS PROBEREN, NÈ?
MET KEGELEN SCHIJN JE REUZE VEEL PLEZIER TE KUNNEN HEBBEN!
GOED. DAN GAAN WE 'NS KIJKEN HOE JE ZOIETS DOET.
KEGELEN
BOING

BEDOELT U... WOU U ZEGGEN, DAT... DAT DIT ALLES IS?!
ALLEEN MAAR ZO'N BAL OVER EEN BAAN ROLLEN EN EEN PAAR HOUTEN FLESSEN OMGOOIEN?
DAT IS ALLES!
DE KOENEN
HM, ALS IK NOU 'NS IETS KON UITVINDEN OM DIE FLESSEN HEEN EN WEER TE LATEN SPRINGEN, OM WAT LEVEN IN HET SPEL TE BRENGEN...
18-19-20-21-22-
ZEG, WILLIE! MOET JE ZIEN! IN DIT GAATJE GAAN PRECIES ZESENDERTIG KWARTJES! HOE BESTAAT 'T, HÈ?
KOM MEE!!
WE GAAN DEZE WAARZEGGER VRAGEN WAAR JE ECHT VEEL PLEZIER VAN KUNT HEBBEN!
YOGI YOKMARAAK
WAARZEGGER
DE BERGEN! DAAR MOET U NAAR TOE! KAMPEREN IN DE BERGEN, DAT IS HET ALLERLEUKSTE WAT JE JE MAAR KUNT INDENKEN!
EN EVEN LATER...
MOOI, NU WETEN WE TENMINSTE WAAR WE NAAR TOE MOETEN!
JA! EN AL KOMT ER EEN BOSBRAND OF WILDE BEESTEN OF WEET IK WAT, KAMPEREN ZULLEN WE!!
HIER IS EEN MOOIE, RUSTIGE OMGEVING MET EEN BEEKJE, WAAR VAST WEL FORELLEN IN ZITTEN! HIER BLIJVEN WE!
WE ZULLEN HET „PLEZIERDAL" NOEMEN.
VOOR WE ONS KAMP OPZETTEN, GAAN WE EERST EEN UURTJE VISSEN!
DIE WAARZEGGER ZEI DAT VISSEN HET ALLERLEUKST VAN ALLE LEUKE DINGEN WAS!

LIEVE HELP! IK HEB ER NU AL EEN!
IK OOK, WILLIE!
IS DIT NOU ALLES? IK HAD MIJ ER MEER VAN VOORGESTELD!
JA, MAAR ALS JE DE VIS GEVANGEN HEBT, MOET JE HEM SCHOONMAKEN EN DAT IS OOK LEUK!
HM, IK GELOOF WEL DAT IK EEN APPARAATJE KAN UITVINDEN, WAARMEE JE IN ÉÉN KLAP EEN VIS KUNT VANGEN ÉN SCHOONMAKEN!
ZO... NU HET SNOER NOG EEN BEETJE AANTREKKEN.
ALS IK TWEE VISVERGUNNINGEN GEKOCHT HEB, HEB IK NOG TIEN... TWINTIG... DERTIG... VEERT...
OOM DAGOBERT! BENT U DAAR NU ALWEER UW GELD AAN 'T TELLEN? U WEET TOCH...
JIJ BENT AAN 'T UITVINDEN, WILLIE!
NU ZULLEN WE WEL MINSTENS TWEE KEER ZOVEEL PLEZIER MOETEN MAKEN ALS NET!
HOE GOED DE FRISSE BUITENLUCHT ZONDER DE ROOK EN STANK VAN FABRIEKSSCHOORSTENEN DE TWEE SLACHTOFFERS VAN DE ALGEHELE INWENDIGE VERKREUKELING DOET, BLIJKT AL GAUW!
ZEG, OOM DAGOBERT! MIJN RODE OGEN EN SUIZENDE OREN ZIJN HELEMAAL GENEZEN!
DIE VAN MIJ OOK, WILLIE! IK DENK DAT WE EEN BOEL PLEZIER HEBBEN GEHAD ZONDER 'T TE WETEN!

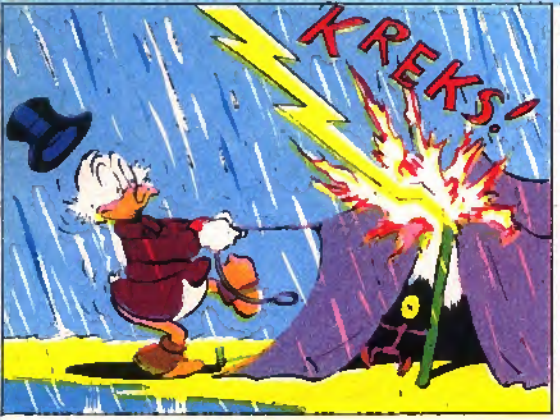
KREKS!

GOEIE, GOEIE GRUTTEN! NU KUNNEN WE IN DE OPEN LUCHT SLAPEN... DE WAARZEGGER ZEI DAT JE DAAR EEN ONTZETTENDE MASSA PLEZIER AAN KUNT BELEVEN!

WE ZULLEN HET ZONDER VUUR MOETEN DOEN. HEEFT HIJ SOMS GEZEGD DAT DAT OOK BIJZONDER LEUK WAS?

MET DIT SPUL ZOU IK EEN VUURTJE KUNNEN MAKEN DAT DOOR GEEN ENKELE REGEN UITGEDOOFD KAN WORDEN!
EN MET DIT GELD ZOU IK EEN TENT KUNNEN KOPEN MET EEN EERSTEKLAS BLIKSEMAFLEIDER ER OP!... TWINTIG... DERTIG... VEERTIG...

IK VRAAG ME TOCH AF WAAR HET PLEZIER IN ZIT, DAT WE HIER MOETEN HEBBEN!

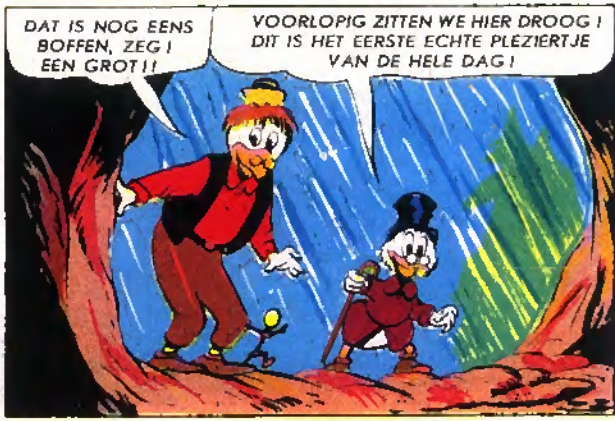
DAT IS NOG EENS BOFFEN, ZEG! EEN GROT!!
VOORLOPIG ZITTEN WE HIER DROOG! DIT IS HET EERSTE ECHTE PLEZIERTJE VAN DE HELE DAG!

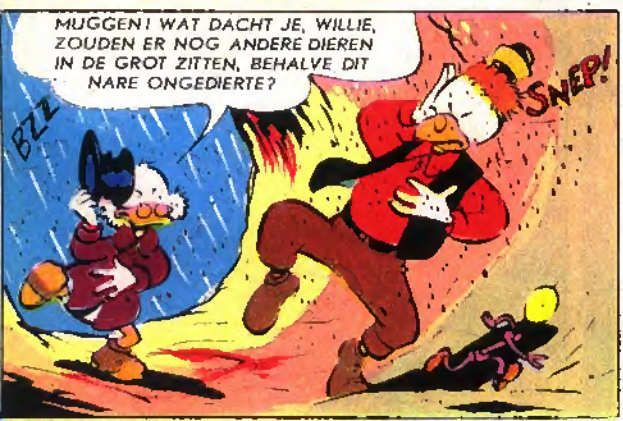
MUGGEN! WAT DACHT JE, WILLIE, ZOUDEN ER NOG ANDERE DIEREN IN DE GROT ZITTEN, BEHALVE DIT NARE ONGEDIERTE?
BZZ
SNEP!

IK BEN BANG VAN WEL, OOM DAGOBERT. MAAR IK DENK ER EENVOUDIG NIET AAN DAT DONKERE HOL IN TE GAAN OM TE KIJKEN!

MISSCHIEN KAN IK EVENTJES GAUW EEN OF ANDER SOORT GROTSCHOONMAAKDING UIT-VINDEN...

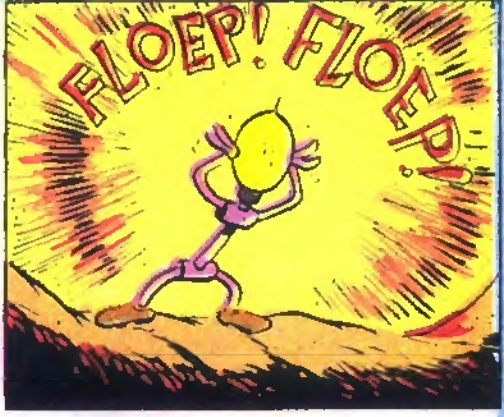
FLOEP! FLOEP!

TWINTIG...
DERTIG...
VEERTIG...
ZO TE ZIEN HEB IK AL EEN GROTSCHOONMAAKDING UITGEVONDEN! SJONGE, WAT SCHROKKEN DIE BEESTEN!

ZE KUNNEN NIET ZO GESCHROKKEN ZIJN ALS IK! ZEG, IK DENK DAT IK MAAR WAT BESLAG GA KLAARMAKEN OM MORGEN-OCHTEND TENMINSTE IETS TE ETEN TE HEBBEN!
MEEL

ALS U DAT BESLAG WILT LATEN GISTEN, ZULT U HET TOCH MOETEN VER-WARMEN!
JE HEBT GELIJK! DAAR HEB IK GEEN MOMENT AAN GE-DACHT! VERWAR-MEN... WAARMEE?

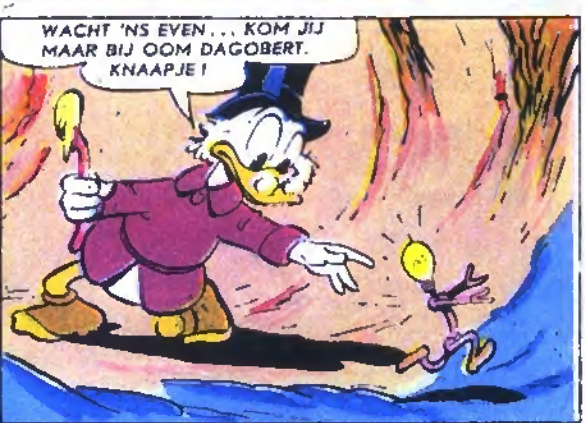
WACHT 'NS EVEN... KOM JIJ MAAR BIJ OOM DAGOBERT. KNAAPJE!

ZO, ER IN, JIJ! DE WARMTE VAN EEN LAMP. JE MOET WEL ONGEVEER GENOEG ZIJN. NEE, NIET TEGENSTRIBBELEN!
!

WELTERUSTEN HOOR!
BLUBBER! BZ-Z-ZZZ! BLUBBER! BLUB!

IK GELOOF DAT IK HEEL WAT GERUSTER ZOU SLAPEN ALS IK WIST DAT WE MORGEN NIET WEER OPNIEUW PLEZIER MOES. TEN GAAN MAKEN!
IK ZOU IETS KUNNEN UITVINDEN, DAT... ACH, WAT GEEFT 'T!

EEN UUR LATER...
SNIF! SNUF!
?

SLURP!

E-E-EEN B-BEER!!
HIJ STAAT AAN DE INGANG! WE KUNNEN ER NIET UIT!!

HADDEN WE NOU MAAR EEN LAMP OF ZOIETS, DAN KONDEN WE HEM TENMINSTE WEGJAGEN!
H-HIJ HEEFT ONZE L-LAMP OPGEGETEN! OEMPF! AU!

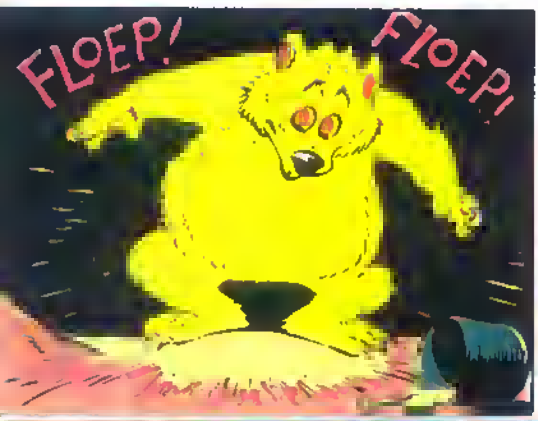
FLOEP!
FLOEP!

OE-OE-OE-WWWW

DE BEER IS VAN ANGST FLAUW-GEVALLEN. U KUNT WEER KIJ-KEN, OOM DAGOBERT.
NOU, HIJ WAS ME MAAR NET TIEN SEKONDEN VOOR, WILLIE!
LATER...
BRRR! IK KAN ME NIET VOOR-STELLEN DAT DIT GEZOND IS!
NEEM EEN BORDJE AAN-GEBRANDE HA-VERMOUT-PAP...
WEET U, OOM DAGOBERT, IK LOOP AL EEN HELE TIJD TE DENKEN OVER DIE IN-WENDIGE VERKREUKE-LING VAN ONS!
IK OOK, JA. EIGENLIJK WAS HET TOCH NOG NIET ZO HÉÉL ERG, VIND JE OOK NIET?
HET WAS IN IEDER GE-VAL LANG NIET ZO ERG ALS DIT PLEZIER-MAKEN!
EN TOCH HEBBEN WE ALLES GEPROBEERD... HET STRAND, ZEILEN, KEGELEN EN KAMPE-REN...
DIE HELE VERKREUKELING KAN VOOR MIJN PART NAAR DE MAAN LOPEN! IK GA WEER WERKEN! HARD WERKEN! ALLERLEI DINGEN UITVINDEN!
IK GA OOK WEER AAN 'T WERK! IK GA AL M'N BANKBILJETTEN STUK VOOR STUK TELLEN!
IK GA EEN KAMP UITVINDEN WAARIN JE GEEN LAST KUNT HEB-BEN VAN REGEN, MUGGEN EN ANDERE WILDE BEESTEN!
EN IK LAAT AL M'N GELD UIT DUCKSTAD HIER NAARTOE BRENGEN OM HET BIJ EEN KAMPVUURTJE TE TELLEN! DAT IS TENMINSTE PLEZIER HEBBEN! TIEN... TWINTIG... DERTIG... VEERTIG...
ZOEF!

RAKKER

DOOR Walt Disney

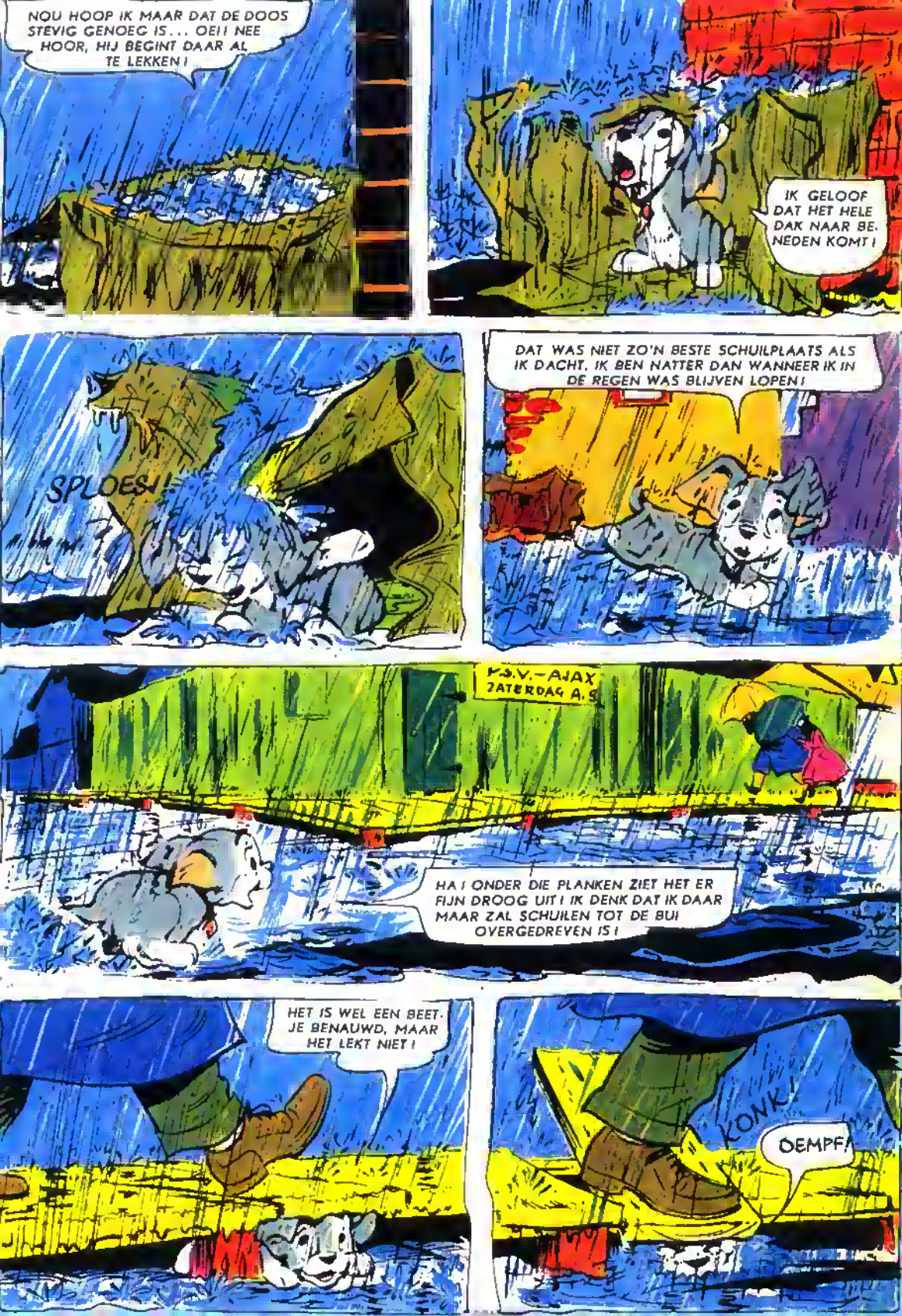
NOU HOOP IK MAAR DAT DE DOOS STEVIG GENOEG IS... OEI! NEE HOOR, HIJ BEGINT DAAR AL TE LEKKEN!
IK GELOOF DAT HET HELE DAK NAAR BENEDEN KOMT!
SPLOESJ!
DAT WAS NIET ZO'N BESTE SCHUILPLAATS ALS IK DACHT. IK BEN NATTER DAN WANNEER IK IN DE REGEN WAS BLIJVEN LOPEN!
P.S.V.-AJAX ZATERDAG A.S.
HA! ONDER DIE PLANKEN ZIET HET ER FIJN DROOG UIT! IK DENK DAT IK DAAR MAAR ZAL SCHUILEN TOT DE BUI OVERGEDREVEN IS!
HET IS WEL EEN BEET. JE BENAUWD, MAAR HET LEKT NIET!
KONK!
OEMPF!

IK VRAAG ME AF WAAROM IEDEREEN NU PRECIES OP DE PLANK MOET TRAPPEN WAAR IK ONDER ZIT!
BONK!
HET LIJKT WEL ALSOF ER HELEMAAL NIETS GOED KAN GAAN OP DEZE DAG!
KIJK DAAR 'NS! EEN HOLLE BUIS! NOU ZOIETS LIEP IK TE ZOEKEN! DAAR KAN NIEMAND OOK OP ME TRAPPEN!
JAMMER, RAKKER, MAAR DE BUIS ZIT VOL. ER IS ECHT GEEN PLAATS MEER!
PROBEER HET KIPPENHOK 'NS, EEN EINDJE VERDEROP! EEN PAAR DAGEN GELEDEN STOND HET NOG LEEG!
FIJN, BEDANKT!
HET LIJKT ME EEN PRACHT SCHUILPLAATS! EN ER ZIT NIEMAND IN, GELOOF IK.
WAAROM ZOUDEN ZE HET DING OP SLOT GEDAAN HEBBEN? MISSCHIEN IS ER ERGENS EEN LOSSE PLANK.
JA HOOR, EN HET GAAT GEMAKKELIJKER DAN IK DACHT! DAT IS GELUK HEBBEN!

EERSTE KLAS
A1
KIPPEN VOER
NOU... GELUK... ZE HEBBEN HET HELE DING VOLGESTOPT MET ZAKKEN KIPPEN-VOER!
HE! BEGINT NU TOCH WEL EEN BEETJE VERVELEND TE WORDEN! NOG EVENTJES EN IK BEN DOOR EN DOOR NAT!
MISSCHIEN IS ER IN DIE OUDE KIST NOG EEN DROOG PLEKJE!
IK KAN HET IN IEDER GEVAL PROBEREN!
ST!
MIAUW!
WAUW!
SI EN AM ZATEN ER IN! IK HAD HET GEWOON NIET SLECHTER KUNNEN TREFFEN!
FSSST!
MIAUW!
FSST!
R-R-RAUW!
PLOEP!
HÈHÈ! EINDELIJK! EEN FIJNERE SCHUILPLAATS DAN DEZE BESTAAT ER NIET!

ZO KOM IK NOG OP TIJD THUIS OOK! EN ZONDER NAT TE WORDEN!
HET ENIGE VERVELENDE IS DAT ER GEEN ENKELE MANIER IS OM TE REMMEN ALS DAT EENS NODIG MOCHT ZIJN . . .
HELP! HELP!!
ER IS IETS IN DIE MOD-DERPOEL TERECHT GEKOMEN!
!!SPLOES!!
O, HET IS EEN FLES!
MAAR IK WEET TOCH ZE-KER DAT IK IEMAND OM HULP HOORDE SCHREEU-WEN, ZWERVER!
DE REGEN SPOELT DE MOD-DER ER AF... GOEIE GRUT-JES! HET IS RAKKER!
MAG IK HIER BLIJVEN SLA-PEN VANNACHT? IK VIND HET ZO'N LEUK GELUID DAT GEKLETTER VAN DE REGEN!
DA'S GOED, HOOR! HIER IS JE KLUIF!
IK BEGRIJP NIET HOE HIJ IN DIE FLES TERECHT GEKO-MEN IS, MAAR IK VIND HET EEN GRAPPIG IDEE EN OOK NÈT IETS VOOR RAKKER!
HIJ IS NIET VEEL VER-ANDERD . . . ALS BABY WAS HIJ AAN DE FLES EN NU ZIT HIJ ER IN! HI! HI!

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

De directeur gaat midden op de startbaan zitten van schrik! „Over een week!" stamelt hij. „Dat kan niet, zolang kan ik niet wachten, dan vind ik ze nooit meer, de wereld is zo groot! Mijn mooie fijne Klukkluk, mijn eigen succesnummer, mijn zweef-Indiaan, ze zullen hem ergens verstoppen en ik zal hem nooit terugzien! Het is om te huilen!" Maar een traan komt er nog steeds niet, daarom springt de directeur op en begint over het vliegveld heen en weer te hollen! En het duurt niet lang of hij vindt in een hoekje van het veld een oud vliegtuigje met een man ernaast, die er aan zit te schroeven! „Hier!" roept de directeur en hij stopt de verbaasde meneer een stapel bankbiljetten toe. „Ik huur jou en je vliegmachine! Zie je die stip daar? Dat is Pipo in een vliegtuig, ga hem dadelijk achterna!" De man is helemaal verbouwereerd en zegt: „Z-zeker meneer, stap maar in, ga uw gang!" Een ogenblik later suist het kleine toestel door de lucht, achter het grote lijnvliegtuig aan naar Lewonia!

„Ziezo," bromt de directeur en hij wrijft zich in zijn handen, „dat is me weer gelukt! Ze zullen me niet ontsnappen, ik heb nu een vliegtuig en een bekwame piloot en ik.... Oooh! Die laatste schreeuw geeft de direc-

Links: „Ik huur jou en je vliegtuig!" roept de directeur. Onder: „We laten jou niet meer in de steek, Klukkluk!" stelt Pipo zijn vriend gerust.

Klukkluk, de Indiaan, heeft van een wonderzalf gesnoept en is daardoor zijn gewicht kwijt geraakt! Op een keer scheurt het tentzeil en zweeft Klukkluk de vrije ruimte in! Gelukkig krijgt Pipo hem nog net te pakken op de hoogste toren van de stad. Van Sjelk Ali Ben Ghali horen zij, dat Klukkluk alleen genezen kan door een drankje, dat gemaakt wordt door een Fakir, die in het verre land Lewonia woont. Pipo, Mammaloe en Klukkluk stappen in een vliegtuig, maar de directeur van het circus heeft hen gezien en zet de achtervolging in....

12

IN 'T LAND LEWONIA

„Hé, broer!" roept de directeur oneerbiedig tegen de chef van het vliegveld, „heeft u misschien een clown zien passeren met zijn vrouw Mammaloe en een dunne Indiaan erbij?" — „Jawel, meneer," zegt de chef, „kijk, daar gaan ze net!" En hij wijst op een stipje in de verte, dat 'n vliegtuig is dat net aan het verdwijnen is.... „Allemokka-wafeltjes!" brult de Dikkedeur, „dan zijn ze me ontsnapt! Eh.. maar ik laat ze niet gaan.. eh.. waar gaat dat vliegtuig naartoe?" „Naar Lewonia, meneer," zegt de chef, „Had u ook mee gewild? Dan hebt u pech, het volgende vliegtuig naar dat land gaat over een week!"

teur omdat zijn vliegtuigje plotseling een rare draai maakt en drie keer om zijn eigen staart slingert! „Auw-oh-moe!" roept de directeur, „ben je nou mal, piloot! Wat zijn dat voor kunsten, noem je dat sturen?".
„Sturen?" zegt de man verbaasd, „maar ik stuur toch niet, dat doet u toch?!!" De directeur wordt groen van schrik! „Ik?!" roept hij, „man hoe kom je daarbij, ik ben toch geen vliegenier?" — „Ik ook niet," zegt de man. „Ik werkte toevallig aan dat vliegtuig, toen u aan kwam rennen! Ik ben monteur, geen piloot, en dit toestel is niet van mij! Welbedankt voor het geld en goede-middag!" Na deze woorden neemt de man beleefd zijn petje af en stapt uit het vliegtuig. Een parachute waait open en veilig zweeft de monteur naar de aarde! De directeur blijft alleen achter in het vliegtuig!!!

DE toestand in het grote lijnvliegtuig is heel wat rustiger. Pipo, Mammaloe en Klukkluk zitten heel geriefelijk in de zachte stoelen en kijken door het raampje naar de wereld, die onder hun vliegtuig voorbijschuift! Mammaloe heeft zojuist alle passagiers een harde toffee gepresenteerd, zodat alle mensen met een dikke wang gezellig zitten te knabbelen! „Mij vinden dit zweven veel fijner!" verklaart Klukkluk, dan alleen in je eentje zonder vliegmachlentoestel om je heen! Mij kunnen het weten!"
„Ja, Klukkluk," zegt Pipo, „jij hebt genoeg rond gezweefd! Nu laten wij jou niet meer in de steek, hoor, we gaan fijn naar Lewonia en die fakir zal jou van je zweefkwaal genezen, reken maar!"

ONDERTUSSEN heeft de directeur lang zo prettig niet genoten; het vliegtuigje, dat hij zomaar gehuurd had, heeft een hele tijd geschud en geslingerd als een karretje op de kermis! Maar eindelijk heeft de Dikkedeur de stuurknuppel in zijn macht, krampachtig omklemt hij het handvat en met veel moeite krijgt hij het toestel weer in de juiste koers....
„O, o," zucht hij, „'n mens moet tegenwoordig toch rare dingen doen om z'n slagroom te verdienen! Als je even niet oplet, vliegen de Indianen je tent uit en dan moet je er achteraan, of je wilt of niet! Nou, in ieder geval ben ik ze nog niet kwijt.... ik zie hun vliegtuig recht voor me en ik zal ze niet meer uit het oog verliezen, al duurt het de hele dag!
En het duurt de hele dag! De hele nacht trouwens ook! Het grote lijnvliegtuig suist hoog over begroeide vlakten en besneeuwde bergen, bruisende rivieren en bloeiende bomen! Tegen de morgen vliegen ze over een diepblauwe zee met kleine vissersbootjes en eindelijk.... tegen een uur of twaalf 's middags komt het land van Lewonia in zicht! Het vliegtuig cirkelt over een stad met witte huizen en prachtige torentjes, maakt dan de laatste bocht en stuift neer op een groot vliegveld.
„Ziezo," zegt Pipo, „einde van de rit, Mammaloe! Klukkluk pak jij de koffers, dan draag ik het vlindernetje! Uitstappen!"
Buiten staan ze ineens in het felle zonlicht! „Wat een hitte," zegt Mammaloe. „Het is hier volop zomer, zullen we naar het strand gaan?" — „Nee, Mammaloe!" roept Pipo, „we hebben geen tijd om pootje te baden, we moeten naar die fakir om dat drankje te halen voor Klukkluk!" Ze geven alledrie de piloot van hun vliegtuig een hand en verlaten de luchthaven! Onder een palmboom staat een taxi, ze porren de chauffeur wakker en stappen in. „Waar wilt u heen, mister clown?" vraagt de chauffeur. Pipo kijkt op zijn papiertje en zegt: „Naar de Oase Os El Badje". De chauffeur wordt stil, hij klautert weer uit zijn voertuig en gaat slap tegen de palmboom hangen. Onze vrienden denken eerst, dat de man niet lekker geworden is, maar bij nader inzien blijkt hij te staan lachen. Zij stappen uit en wachten geduldig tot de man uitgeschaterd is! Het duurt even, maar dan kan de chauffeur weer praten! „Haha!" roept hij, „weet je wat ik dacht dat je zei, mister? Naar de Oase Os El Badja! Ha-

De directeur stapt stijfjes in het vliegtuig en schreeuwt tegen de vliegenier voorin: „Zie je die stip? Ga die vlug achterna!"

haha, stel je voor, wat een mop!" Pipo lacht beleefd nog even mee, maar zegt dan, dat hij het echt gemeend heeft: de Oase Os El Badje is de plek, waar zij naartoe willen! „Maar mister clown!" jammert de chauffeur, daar kun je niet naartoe! Weet je waar dat ligt?"
Pipo weet het niet. „Honderd kilometer door de bergen!" roept de chauffeur, „dan honderd kilometer door het gevaarlijkste oerwoud met allemaal loslopende beesten en dan nog eens honderd kilometer gloeiende woestijn, waar het wemelt van bandieten!"
„Oh!" jammert Klukkluk, „Pipo, nu de zaken zo staan, willen mij dit zeggen: mij zien verder af van reis naar reddende drankje in Oase! Mij zijn liever een zwevende Indiaan, die leeft, dan een gewone loop-Indiaan, die opgegeten is door tijgers of bandietens!"
„Kletskoek!" roept Pipo, „Door zulke kleinigheden laten we ons reisje niet bederven! Instappen allemaal, we vertrekken!!"

Volgende week: Pech op de kale bergen!

De kleine BOZE WOLF

DOOR Walt Disney

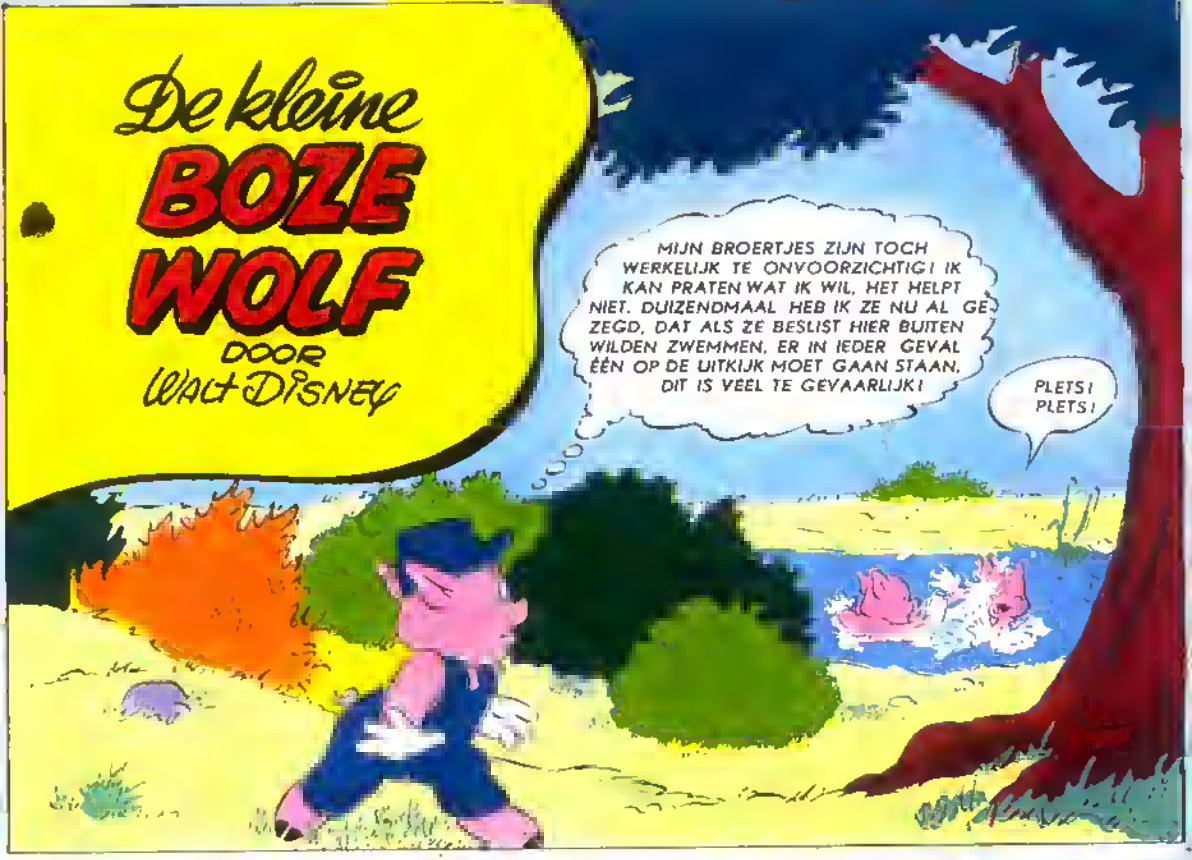

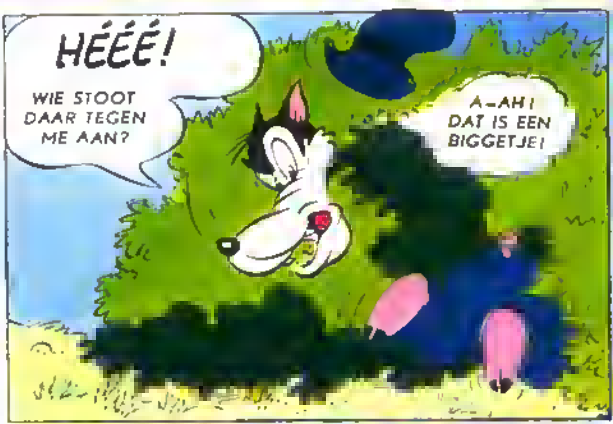

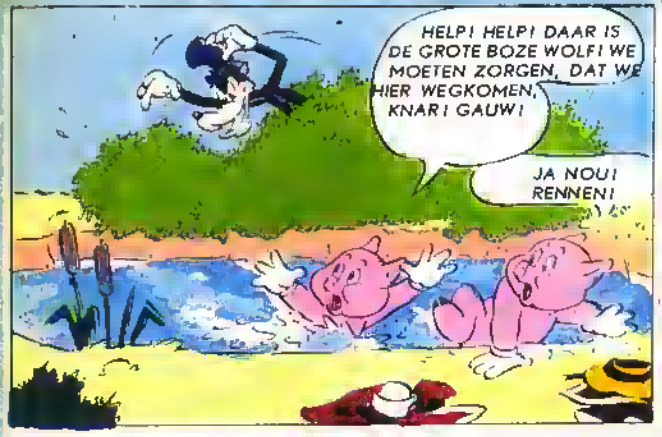
HELP! HELP! DAAR IS DE GROTE BOZE WOLF! WE MOETEN ZORGEN, DAT WE HIER WEGKOMEN, KNAR! GAUW!
JA NOU! RENNEN!

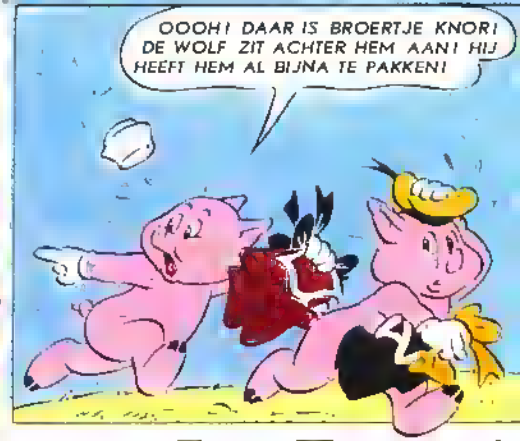
OOOH! DAAR IS BROERTJE KNOR! DE WOLF ZIT ACHTER HEM AAN! HIJ HEEFT HEM AL BIJNA TE PAKKEN!

MAAR DIT KEER ZAL JE ME NIET ONTSNAPPEN! HA! EEN BIGGETJE IN DE HAND IS BETER DAN TWEE IN HET WATER!
HELP! HELP!

IK MOET ZO HARD LOPEN ALS IK KAN! ALS HIJ MIJ GEVANGEN HEEFT IS HET EEN KLEINE MOEITE VOOR HEM OOK KNIR EN KNAR TE PAKKEN TE KRIJGEN!

LAAT DE DEUR OPEN, DAN KAN BROERTJE KNOR METEEN NAAR BINNEN RENNEN!
NEE! NEE!
BENG!

DAT KAN TOCH NIET! DE WOLF ZIT VLAK ACHTER HEM EN DAN KOMT HIJ OOK NAAR BINNEN!

WE KUNNEN ECHT DE DEUR NIET VOOR JE OPENDOEN, KNOR. MAAR WE ZULLEN WEL EEN MANIER BEDENKEN OM JE TE REDDEN. HOU HET NOG EVEN VOL ALS JE KAN!
HI HI HI!

ALS IK OP MIJN BROERTJES MOEST VERTROUWEN, LOOP IK HIER MORGENAVOND NOG! ZIJ ZIJN ZO DOM! ZIJ KUNNEN BESLIST NOOIT WAT BEDENKEN!

IK ZAL MAAR STEEDS OM HET HUIS BLIJVEN LOPEN. DAN ZAL HIJ HET TOCH EENS MOETEN OPGEVEN! ALS IK MAAR LANG GENOEG VOLHOUD
WORDT DE WOLF STRAKS WEL DUIZELIG.
LUS JE WEET HET? IK KLIM DOOR DE SCHOORSTEEN NAAR BOVEN OP HET DAK EN ALS IK DAAR ZIT GEEF JIJ ME ALLE HOUTBLOKKEN AAN. ZE LIGGEN DAAR!
DAT KOM! VOOR ELKAAR!
NU EVEN GOED MIKKEN....ALS DE WOLF DIT OP ZIJN KOP KRIJGT, MOET HIJ ER TOCH WEL GENOEG VAN HEBBEN, DENK IK!
BONK!
OOOH! IK HEB VER-KEERD GEMIKT! BOVEN OP HET HOOFD VAN KNOR!
JULLIE WORDEN HARTELIJK BEDANKT, JONGENS! IK BEN WERKELIJK BLIJ, DAT JULLIE ME GEHOLPEN HEBBEN! IK BEGON AL ZO DUIZELIG TE WORDEN, DAT IK HET BIJNA WILDE OP-GEVEN!
VLUG! MEER HOUTBLOKKEN! IK MOET HEM RAKEN, VOOR HIJ ER MET KNOR VANDOOR GAAT, ANDERS ZIEN WE HEM NOOIT MEER TERUG!
HI HI HI! GEEF HET TOCH OP! HET HELPT JE TOCH NIET! JE VERSPILT ALLEEN JE TIJD MAAR EN JE MOOIE HOUTBLOKJES!
HOERA! HOERA! EINDELIJK HEB IK EENS EEN BIGGETJE GEVANGEN! DIT IS EEN ECHTE GELUKSDAG, DIE GEVIERD MOET WORDEN!

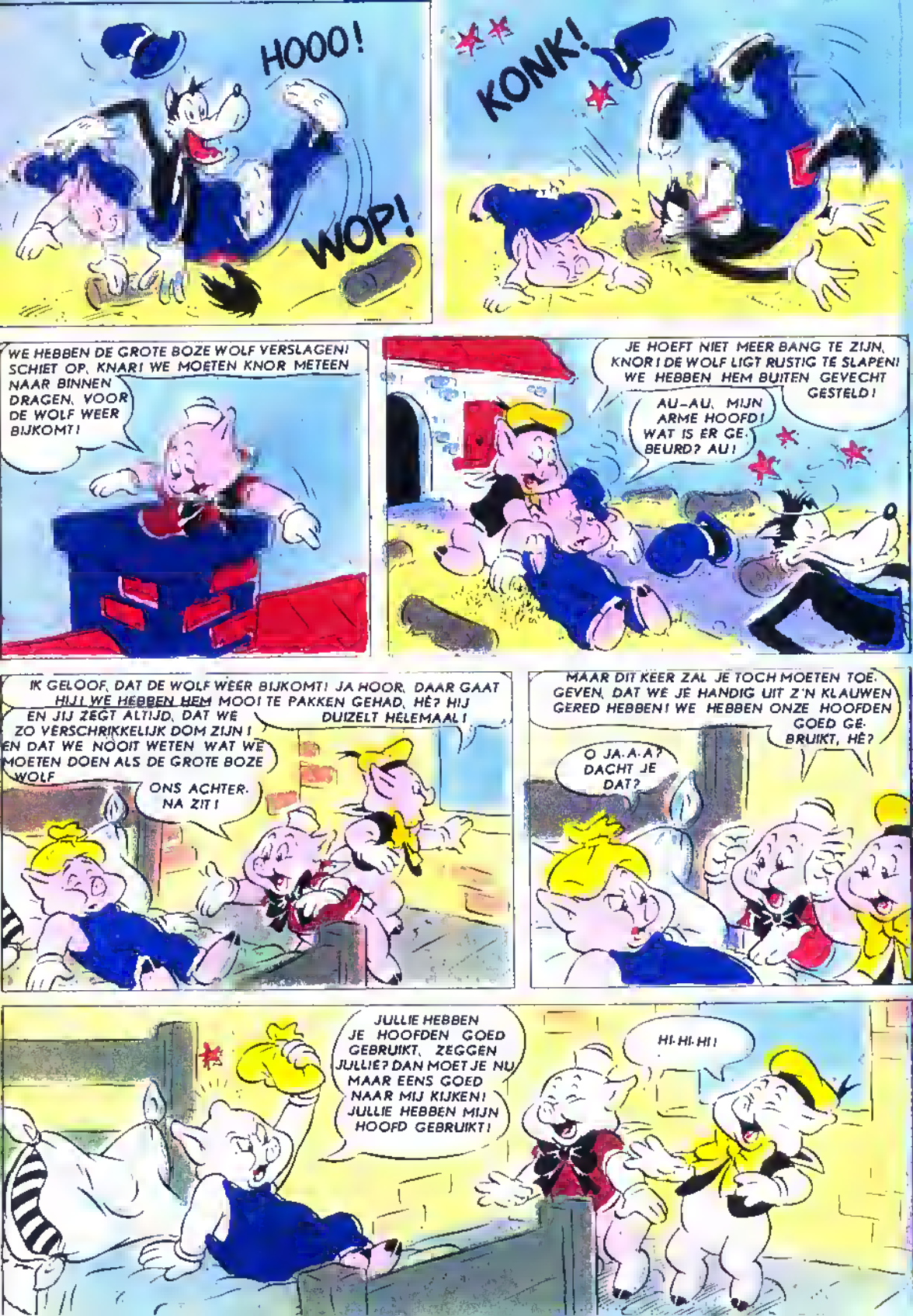
HOOO!
WOP!
KONK!
WE HEBBEN DE GROTE BOZE WOLF VERSLAGEN! SCHIET OP, KNAR! WE MOETEN KNOR METEEN NAAR BINNEN DRAGEN, VOOR DE WOLF WEER BIJKOMT!
JE HOEFT NIET MEER BANG TE ZIJN, KNOR! DE WOLF LIGT RUSTIG TE SLAPEN! WE HEBBEN HEM BUITEN GEVECHT GESTELD!
AU-AU, MIJN ARME HOOFD! WAT IS ER GEBEURD? AU!
IK GELOOF, DAT DE WOLF WEER BIJKOMT! JA HOOR, DAAR GAAT HIJ! WE HEBBEN HEM MOOI TE PAKKEN GEHAD, HÈ? HIJ DUIZELT HELEMAAL!
EN JIJ ZEGT ALTIJD, DAT WE ZO VERSCHRIKKELIJK DOM ZIJN! EN DAT WE NOOIT WETEN WAT WE MOETEN DOEN ALS DE GROTE BOZE WOLF
ONS ACHTERNA ZIT!
MAAR DIT KEER ZAL JE TOCH MOETEN TOEGEVEN, DAT WE JE HANDIG UIT Z'N KLAUWEN GERED HEBBEN! WE HEBBEN ONZE HOOFDEN GOED GEBRUIKT, HÈ?
O JA-A-A? DACHT JE DAT?
JULLIE HEBBEN JE HOOFDEN GOED GEBRUIKT, ZEGGEN JULLIE? DAN MOET JE NU MAAR EENS GOED NAAR MIJ KIJKEN! JULLIE HEBBEN MIJN HOOFD GEBRUIKT!
HI-HI-HI!

DE VIJF EN HET GEHEIM VAN DE ZIGEUNERS

Een nieuw verhaal van de VIJF, vol spanning en avontuur. Door ENID BLYTON, met tekeningen van TED MATHIJSEN

George, Annie en Timmie zijn op de rijschool van Kapitein Johnson, waar Annie en Timmie zich best vermaken, maar George niet zo erg.... Er is daar namelijk ook een meisje, Henrietta, dat net als George veel liever een jongen geweest zou zijn en zich Henry laat noemen. George en Henry kunnen elkaar niet uitstaan. Er komt een telegram van Julian en Dick, die op kampeertocht zijn, dat zij ook naar de rijschool komen. „Wij hopen dat jullie een fijn avontuurtje voor ons klaar hebben staan," schrijven de jongens....

GEORGE was helemaal opgefleurd, nu ze wist dat haar twee neven de volgende dag zouden komen. Ze was zelfs aardig tegen Henrietta! Kapitein Johnson krabde zich achter zijn oor, toen hij hoorde dat er nog twee jongens bij zouden komen. „We kunnen ze in huis niet hebben, behalve met het eten," zei hij. „We zitten tjokvol. Ze gaan maar in de stal slapen of anders buiten in een tent. Ze mogen zelf maar kiezen."

„Dan hebben we er tien in totaal," zei zijn vrouw. „Julian, Dick, George, Annie, Henry — en John, Susan, Alice, Rita en William. Misschien zal Henry ook buiten moeten slapen."

„Maar niet bij ons," zei George dadelijk.

„Ik vind dat je helemaal niet aardig bent tegen Henry," zei mevrouw Johnson. „En ik begrijp het niet, want jullie lijken juist zo op elkaar, George. Jullie denken allebei dat je een jongen had moeten zijn en...."

„Ik lijk helemáál niet op Henrietta," zei George verontwaardigd. „Wacht maar tot mijn neven er zijn, mevrouw Johnson — die zullen zeggen dat ze heel anders is dan ik. Ze willen vast niets met haar te maken hebben."

„O, maar als jullie hier willen blijven moet je toch proberen aardig met elkaar om te gaan," zei mevrouw Johnson. „Wacht eens even, ik moet nog wat dekens van boven halen. Die zullen de jongens in ieder geval nodig hebben, of ze nu in de stal slapen of in een tent. Ga je even mee om me te helpen, Annie?"

Annie, George en Henry waren ouder dan de andere kinderen, die op de rijschool logeerden, maar toen ze hoorden dat Julian en Dick zouden komen, waren ze allemaal even blij. George en Annie hadden al zoveel over de jongens verteld, dat de andere kinderen hen als helden waren gaan beschouwen.

Henrietta verdween na de thee en was nergens meer te vinden.

„Ze interesseren me geen laars!" zei Henrietta woedend.

„Waar ben je geweest?" vroeg mevrouw Johnson, toen ze eindelijk weer kwam opdagen.

„In mijn kamer," zei Henrietta. „Ik heb mijn schoenen en mijn rijbroek schoon gemaakt en ik heb een scheur in m'n jasje zitten naaien. U had al zo vaak gezegd dat ik het moest doen en nu heb ik het dus gedaan!"

„Aha! Voorbereidingen voor de ontvangst van de helden!" zei kapitein Johnson en Henrietta trok onmiddellijk net zo'n gezicht als George, wanneer ze boos was. „Helemaal niet!" zei ze. „Ik was het al een hele poos van plan. Als die neven van Georgina net zo zijn als zij, interesseren ze me geen laars."

„Maar misschien vind je mijn broers wel aardig," zei Annie lachend. „Als je die niet aardig vindt, is er met jou iets niet in orde."

„Doe niet zo gek," zei Henrietta. „Georgina's neven en jouw broers, dat zijn toch dezelfde jongens!"

„Nee maar, wat bijzonder knap bedacht van je," zei George. Maar ze was in zo'n goede bui, dat ze het kibbelen niet lang vol hield, die dag. Zingend liep ze met Timmy naar buiten.

„Morgen komen ze, Tim," zei ze. „Julian en Dick. Dan trekken we er met z'n allen op uit, zoals we dat

altijd gedaan hebben. Dat zul jij ook wel heerlijk vinden, niet Timmy?"

„Woef!" blafte Timmy instemmend en kwispelde. De volgende dag gingen George en Annie nakijken welke treinen er in de loop van de dag in 't kleine station aankwamen, dat een paar kilometer verder lag. „Dat is de trein, die ze zullen nemen," zei George met haar vinger op de bladzijde van 't spoorboekje. „Er gaat er maar één 's morgens en die is om half twaalf hier We zullen ze van de trein gaan halen."

„Goed," zei Annie, „we gaan om tien voor elf weg, dan zijn we er ruim op tijd. Ze zullen niet veel bagage bij zich hebben, denk ik."

„Jongens, willen jullie de pony's naar het Hagedoorn Veld brengen?" riep kapitein Johnson. „Zien jullie kans om ze alle vier tegelijk mee te nemen?" — „Ja hoor'" riep Annie terug. „Kom, George, dan doen we het meteen maar. Het is heerlijk weer vanmorgen."

Ze gingen op weg met de vier dartele pony's en Timmie volgde hen op de voet. Hij kon al aardig meehelpen met de paarden, vooral als een van de dieren gevangen moest worden.

Ze waren nog maar net weg, of de telefoon rinkelde. Het was voor Annie. „O, dat is jammer; ze is er niet," zei mevrouw Johnson, die de telefoon aannam. „Mel wie spreek ik? Julian, haar broer? Kan ik misschien een boodschap voor haar aannemen?"

„Ja, graag," zei Julian. „Wilt u haar zeggen dat we om half elf aan het stationnetje Milling Green zijn? En of zij en George met een handkar kunnen komen, want we hebben onze tent en de andere bagage bij ons!"

„We zullen de kleine wagen sturen," zei mevrouw Johnson. „Dat doen we altijd, als er iemand van de trein of van de bus gehaald moet worden. Ik zal tegen George zeggen, dat ze jullie samen met Annie moet komen halen, George kan de wagen mennen. We vinden het erg leuk dat jullie komen! Het weer is best en jullie zullen hier vast wel genieten!" — „En of!" zei Julian. „We zijn u erg dankbaar, dat u ons hebben wilt. We zullen u geen last bezorgen en als we kunnen helpen, zullen we dat vast en zeker doen."

Mevrouw Johnson zei „tot straks" en legde de hoorn op de hank. Ze zag Henry, die er opvallend schoon en netjes uitzag, voorbij gaan. Ze riep haar. „Henry! Waar zijn George en Annie? Julian en Dick zijn om half elf aan het stationnetje Milling Green en ik heb gezegd, dat we ze met de kleine wagen zouden komen afhalen. Wil jij het tegen George en Annie zeggen? Laten ze Winkie maar voor de wagen spannen, die zal hun geen last bezorgen."

„Goed," zei Henry. Toen schoot haar te binnen, dat George en Annie met de vier pony's naar het Hagedoorn Veld gegaan waren.

„O, maar wacht eens even," zei ze, „die zijn vast niet op tijd terug. Zal ik ze dan maar met de wagen gaan afhalen?"

„Ja, doe dat maar. Aardig van je om daar aan te denken, Henry," zei mevrouw Johnson. „Maar dan mag je wel opschieten, anders kom je te laat. Waar is Winkie? In de grote weide?"

„Ja," zei Henry en ging er al van door om het paard te halen. Even later was het dier ingespannen en klom ze op de bak. Ze reed keurig het erf af en grinnikte toen ze er aan dacht, dat Annie en George woedend zouden zijn als ze hoorden, dat ze tenslotte toch nog te laat gekomen waren om de jongens af te halen. Julian en Dick zaten al te wachten bij het stationnetje toen

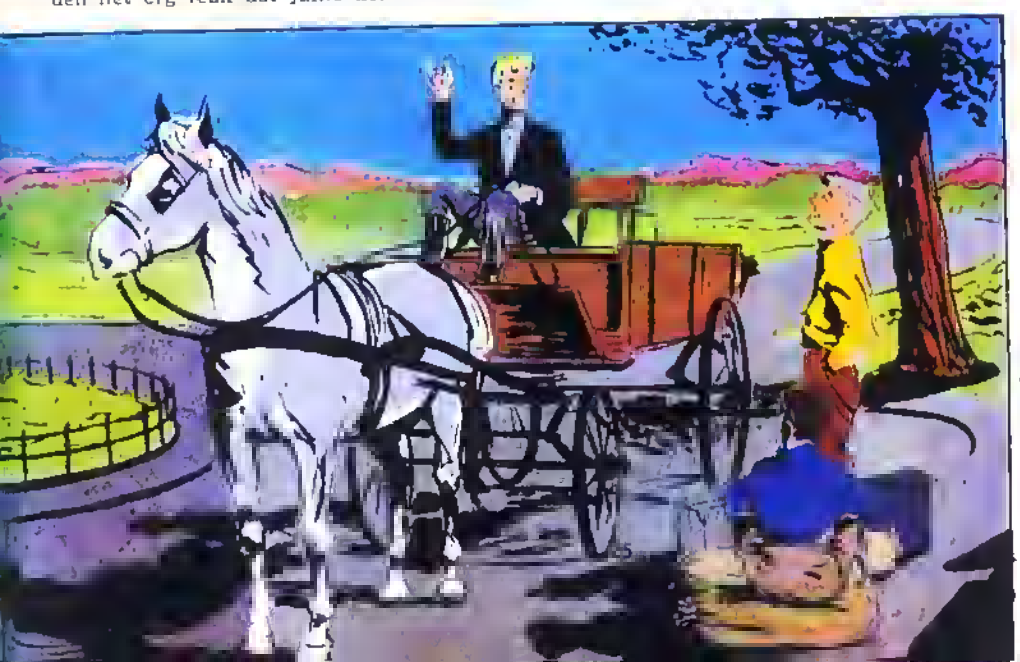

George en Annie gingen op weg met de vier pony's en Timmie volgde hen op de voet.

Henry stak vrolijk haar hand omhoog.

Henry kwam aanrijden. Ze keken hoopvol naar de wagen, want ze dachten dat die hen kwam halen en dat een van de meisjes op de bok zou zitten.

„Niks hoor," zei Dick. „Het is iemand anders. Zeker iemand die boodschappen gaat doen in het dorp. Zouden de meisjes onze boodschap niet gekregen hebben? Ik rekende er vast op dat ze ons zouden komen halen. We zullen nog een paar minuten wachten, misschien komen ze nog." Ze waren net weer gaan zitten, toen de wagen vlak voor hen stopte.

Henry stak vrolijk haar hand omhoog. „Zijn jullie de broers van Annie?" riep ze. „We konden haar niet meer bereiken om jullie boodschap door te geven en daarom ben ik maar met de wagen gekomen. Stap in!"

„O, dat is verdraaid aardig van je," zei Julian en sleepte zijn bagage naar de wagen. „Eh.... ik ben Julian en dit is Dick. Hoe heet jij?"

„Henry," zei Henrietta en hielp Julian met het inladen van de bagage. Ze hielp dapper mee de zware pakken tillen en klakte met haar tong tegen Winkie, dat hij stil moest blijven staan. „Fijn dat jullie er zijn. Er logeren nogal veel kleine kinderen in de rijschool, zie je. We zijn blij, dat we jullie erbij hebben! Zeg, Timmy zal ook wel blij zijn, jullie weer te zien, hè?"

„Ja, die goeie ouwe Timmy," zei Dick en wierp het laatste pak in de wagen. Henry gaf het nog 'n duwtje na. Ze was niet erg dik, maar wel stevig en gespierd. „Zo!" zei ze met een grijns naar de jongens, „klaar is Kees! Nu gaan we naar de rijschool. Of willen jullie eerst nog een ijsje eten of zoiets, voor we vertrekken? We eten pas om één uur."

„Nee, we moesten maar gaan, vind ik," zei Julian. Henry klom op de bok, nam de teugels en klakte met haar tong. De jongens zaten achter in de wagen. Winkie ging er in een flinke draf vandoor.

„Aardige jongen!" zei Dick zacht tegen Julian. Julian knikte. Hij vond het jammer, dat George en Annie niet gekomen waren met Timmy — maar ook hij was blij dat er toch nog iemand was gekomen. De bagage was te zwaar om daar helemaal mee naar de boerderij te moeten lopen. Ze waren spoedig bij de boerderij; Henry hielp hen weer bij het uitladen van hun spullen. Mevrouw Johnson hoorde hen aankomen en liep naar buiten om ze te begroeten. „O, zijn jullie daar. Kom binnen. Ik heb iets lekkers voor jullie klaargemaakt, want jullie hebben vanmorgen natuurlijk al vroeg ontbeten. Laat de bagage maar liggen, Henry! Als de jongens in een van de stallen slapen, kunnen we beter niet alles eerst naar binnen brengen. Zijn George en Annie nog steeds niet terug? Wat jammer!"

Henry bracht de wagen weg. De jongens gingen de gezellige boerderij binnen en schoven achter een tafel waarop al limonade en heerlijke koekjes voor ze klaar stonden. Ze waren er nog maar net aan begonnen, toen Annie binnen kwam hollen. „Henry vertelde me, dat jullie er al waren. O, ik vind het zó jammer dat we jullie niet konden komen halen! Maar we dachten dat jullie een treln later zouden komen." Timmy kwam ook naar binnen en hij kwispelde zo hard hij kon. Hij sprong tegen de jongens op, die juist bezig waren Annie een stevige kus te geven. Toen kwam George binnen en haar gezicht straalde.

„Julian! Dick! O, wat ben ik blij dat jullie er zijn. Zonder jullie was het hier verschrikkelijk saai. Is iemand jullie komen halen?"

„Ja. Een heel aardige jongen," zei Dick. „Hij was erg vriendelijk en heeft dapper geholpen met het inladen van onze bagage. Je hebt nooit over hem geschreven."

„O, was dat Willlam?" zei Annie. „Hij is nog maar klein, we vonden het niet de moeite waard jullie iets te vertellen over de kleintjes die hier logeren."

„Nee, hij was niet klein," zei Dick. „Hij was groot.... en sterk ook!"

„Maar we hebben jullie wèl geschreven over dat andere meisje, dat hier logeert," zei George. „Henrietta, een vervelend nest! Ze doet net alsof ze een jongen is en loopt de hele dag te fluiten. Het is om je dood te lachen! Jullie zullen haar vast ook belachelijk vinden!"

„O!" riep George uit. „Wat een gemeen spook!"

Annie kreeg ineens een vermoeden. „Heeft die.... eh.... jongen, die jullie kwam halen, gezegd hoe hij heet?"

„Ja, hoe heette hij ook weer.. Henry," zei Dick. „Aardige knul."

George staarde hem aan, alsof ze haar oren niet kon geloven. „Henry!" riep ze uit. „Is zij jullie komen halen?"

„Nee, niet zij. Hij," verbeterde Julian. „Een joch met een brede grijns."

„Maar.. maar dat is Henrietta!" riep George en ze kreeg 'n kleur van woede. „Dat nare kind over wie ik jullie geschreven heb! Ze probeert net te doen als een jongen en ze loopt de hele dag te fluiten. Je wilt me toch niet vertellen, dat zij jullie is komen halen! Ze laat zich Henry noemen inplaats van Henrietta, ze heeft haar haren kort laten knippen en...."

„Verdraaid! Dan is ze eigenlijk net als jij, George!" zei Dick. „Hoe bestaat het! Ik heb geen ogenblik gedacht dat hij een meisje was. Kan die even goed toneelspelen! Ik moet zeggen dat ik hem aardig vond.... haar, bedoel ik."

„O!" riep George uit en ze was nu werkelijk woedend. „Wat een gemeen spook! Ze is jullie gaan halen, zonder er iets van tegen ons te zeggen. En dan heeft ze ook nog net gedaan alsof ze een jongen was en.... en voor ons alles bedorven!"

„Niet zo bard van stapel lopen, George," zei Julian. „Je moet niet vergeten dat jij het ook dikwijls heel erg leuk vond als de mensen jou voor een jongen hielden, hoewel het me nog steeds een raadsel is waarom je zoiets leuk kunt vinden. Ik dacht, dat je dat nu wel een beetje te boven was. Maar je moet het ons niet kwalijk nemen, dat we Henry voor een jongen hielden en hem aardig vonden.... haar, bedoel ik."

George rende de kamer uit, Julian krabde zich achter zijn oor en keek naar Dick. „Daar zitten we mee, zeg!" zei hij. „Wat is die George toch een ezel! Je zou zo zeggen dat ze die Henry juist geweldig aardig moest vinden, omdat ze er dezelfde ideeën op na houdt als zij. Nou ja, het zal wel overwaaien, denk ik."

„Het zou wel eens een beetje vervelend kunnen worden," zei Annie ernstig. Ze had gelijk.

Hóé vervelend het zou worden kun je volgende week al lezen!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Een serie postzegels met prachtige afbeeldingen van dieren uit de Afrikaanse wildernis is in Belgisch Congo verschenen. De giraf, die je hier ziet afgebeeld, doet door zijn merkwaardige afmetingen, zijn lange poten en zijn nog langere hals denken aan de indrukwekkende voorhistorische dieren, die we allemaal weleens op plaatjes hebben gezien.
Het is een veemd dier. De kop van de giraf zit vier meter hoger dan zijn hart en er is dus een grote kracht voor nodig om het bloed door de hals omhoog te pompen.
Als de giraf gaat drinken, komt zijn kop maar liefst niet minder dan zes meter naar omlaag. Zijn

hart zorgt ervoor dat de bloeddruk in de kop onveranderd blijft. Heeft het dier zijn dorst gelest dan gaat de kop weer zes meter omhoog en het hart zorgt er dan ook weer voor dat er geen moment een te lage bloeddruk is. Dit wonderlijke giraffehart beschouwt men als het krachtigste pompstation van de natuur.

VOOR POSTZEGEL-VERZAMELAARS

Als postzegelverzamelaar moet je natuurlijk wat weten over het ontstaan van het postvervoer en de postzegel zelf. Daarom nemen we nu even een dulkje in de postgeschiedenis.
In de tweede helft van de zeventiende eeuw vindt het eerste vervoer van brieven plaats. Dat ging niet zoals tegenwoordig per auto, trein of vliegmachine, maar iemand ging te voet of, als het heel snel moest gebeuren, te paard de brieven bezorgen.
Eerst had je zulke brievenbestellers alleen in de steden, later ook op het platteland.
Toen bleek dat deze particuliere postboden heel betrouwbaar waren, ging men ze ook waardevolle zendingen meegeven.
Dit had tot gevolg dat de postbestellers vaak door rovers werden overvallen en uitgeplunderd.
Naar aanleiding hiervan kwam men op het idee de brieven per koets te gaan vervoeren.
Er konden dan gewapende mannen meegaan, die de belangrijke post tegen rovers konden verdedigen, terwijl het vierspan paarden voor de koets ervoor zorgde, dat men snel de plaatsen, waar de rovers meestal in een hinderlaag de komst van de postboden lagen af te wachten, konden passeren.

BENZINE-SOEP

Een soldaat in Denemarken ging onlangs voor de eerste keer op oefening. Hij was een beetje zenuwachtig en raakte tijdens de oefening hoe langer hoe meer in de war. Toen hem werd opgedragen een ketel water voor de soep te gaan halen, kwam hij terug met een ketel vol.... benzine.
De kok goot zonder er verder naar te kijken de inhoud van de ketel bij de kokend hete soep. Er was een ontzettende ontploffing. De hele veldkeuken was een grote ruïne. Gelukkig werd niemand ernstig gewond, maar die dag aten de soldaten geen soep!

ROZEN

Als er bloeiende rozestruiken bij jullie in de tuin staan en je mag er een paar afsnijden om in een vaas te zetten, dan moet je de bloemen niet met een te lange steel afsnijden.
Er moet zeker een voltallig blad aan de tak blijven zitten, anders snij je de roos „dood" en wacht je volgend jaar tevergeefs op nieuwe bloemen. Snijd de rozen als ze nog stevig in knop staan. Gaan ze in de vaas wat slap hangen, snij dan met een scherp mesje onder water een stukje van de steel af.
Ze richten zich dan weer op en je zult zien dat de knoppen zich tot prachtige rozen zullen ontwikkelen.

VERDWENEN SCHAT

Een klein plaatsje in Denemarken werd nooit door toeristen bezocht. Dat was de inwoners een doorn in het oog.
Er werd in de gemeenteraad over gesproken en men besloot voor een speciale attractie te zorgen, om op die manier bezoekers te trekken.
Men begroef in een weiland een kist met duizend geldstukken en maakte een paar weken later bekend, dat ergens in de omtrek van het dorp een „schat" in de grond moest zitten en dat men die zou proberen op te graven.
Er kwamen inderdaad een paar nieuwsgierige toeristen opdagen, maar.... nadat bijna het hele weiland was omgeploegd, was de schat nog niet te voorschijn gekomen. Andere „schatgravers" hadden waarschijnlijk tevoren stiekem hun slag geslagen!

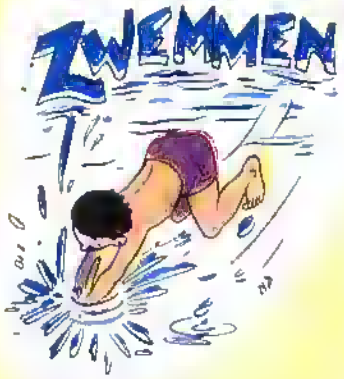

Eén, twee, drie, plons!
Ik duik in het water
En 'k zwem er mijn baantjes
Zo snel als ik kan,
Als jij het wilt leren,
Dan moet je 't maar zeggen,
Voor sport in het water
Ben ik steeds je man!

Eén, twee, drie, plons!
Kom bij me in 't water,
Een vis zal jaloers zijn
Als die ons zo ziet,...
Zeg, ben je een bangerd?
Of ben je een koukleum?
Trek dan maar een trul aan
En zwem liever niet!

TOM POES EN DE WROKWERKER

DE WROKWERKER, DIE IEDEREEN TOT WANHOOP HAD WILLEN BRENGEN, WAS HET SLACHTOFFER GEWORDEN VAN ZIJN EIGEN TOVERMIDDELEN, DIE HEM 'N REEKS VAN RAMPEN BRACHTEN. DE PRINS EN DE GRAAF, DIE DACHTEN DAT DIT BIJ ZIJN GRAPPIGE MANIER VAN DOEN HOORDE, PREZEN EN BEDANKTEN HEM UITBUNDIG. EN DAT VOND DE WROKWERKER NU JUIST ZO VRESELIJK

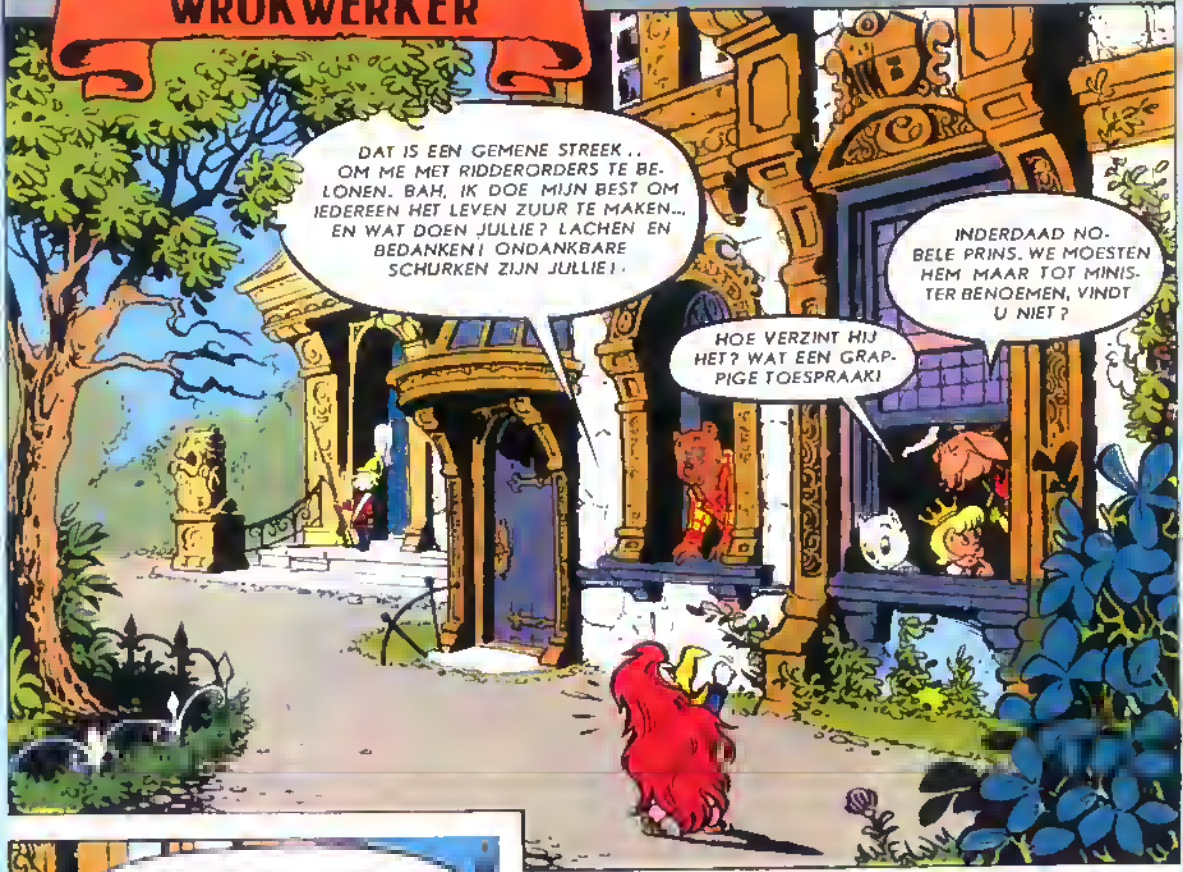

EERST DACHT DE PRINS, DAT DIT ALLES WEER 'N NIEUW GRAPJE WAS EN DAT DE WROKWERKER WEL WEER TERUG ZOU KOMEN. MAAR HIJ KWAM NIET TERUG

DAT IS EEN HEMD, DAT...
BAH.. BOEHOE.. WAT HEB IK SNIK AAN EEN HEMD... SNIK...?
IK WIL.... SNIK... DIE..! HÈ...?
DE PRINS ZAG AL SPOEDIG IN DAT DIT GEEN GEWOON HEMD WAS
HAHAHA...! WAT EEN ENIG HEMD IS DAT!
JA, DAT IS ALLEMAAL HEEL AARDIG, GEACHT HEMD, MAAR GA NU EERST UW NIEUWE MEESTER EENS NETJES BEGROETEN
ACH, WAT AARDIG! DAG HEMD!
NEE NEE, DIT IS GEEN DAGHEMD, MAAR EEN NACHT-HEMD

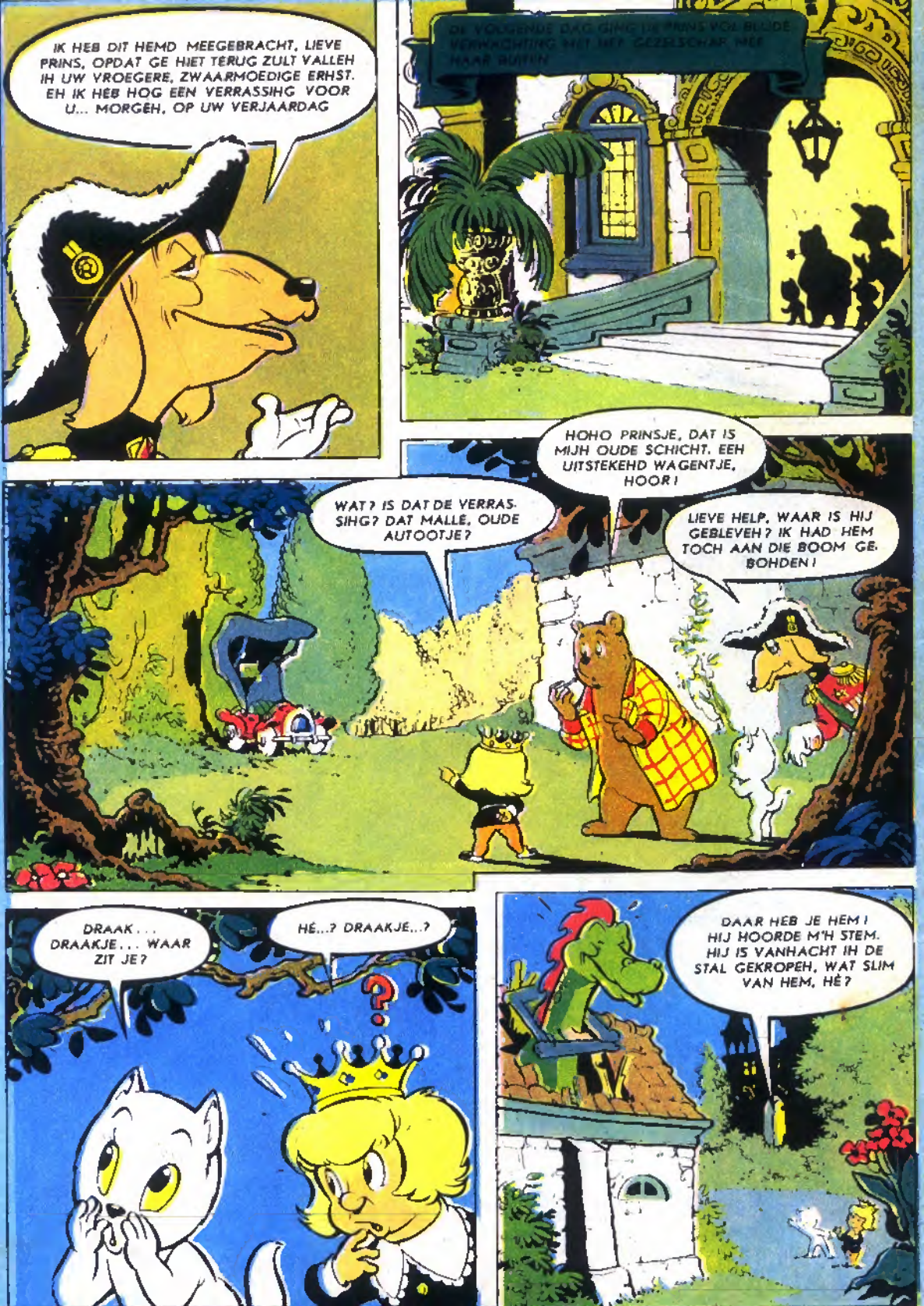
IK HEB DIT HEMD MEEGEBRACHT, LIEVE PRINS, OPDAT GE HIET TERUG ZULT VALLEH IH UW VROEGERE, ZWAARMOEDIGE ERHST. EH IK HEB HOG EEN VERRASSIHG VOOR U... MORGEH, OP UW VERJAARDAG
DE VOLGENDE DAG GING DE PRINS VOL BLIJDE VERWACHTING MET HET GEZELSCHAP MEE NAAR BUITEN
HOHO PRINSJE, DAT IS MIJH OUDE SCHICHT. EEH UITSTEKEHD WAGENTJE, HOOR!
WAT? IS DAT DE VERRASSIHG? DAT MALLE, OUDE AUTOOTJE?
LIEVE HELP, WAAR IS HIJ GEBLEVEH? IK HAD HEM TOCH AAN DIE BOOM GEBOHDEN!
DRAAK... DRAAKJE... WAAR ZIT JE?
HÉ...? DRAAKJE...?
DAAR HEB JE HEM! HIJ HOORDE M'H STEM. HIJ IS VANHACHT IH DE STAL GEKROPEH, WAT SLIM VAN HEM, HÉ?

DE DRAAK WAS KENNELIJK BLIJ, DAT HIJ ZIJN VRIENDEN WEER ZAG EN HAASTE ZICH OM NAAR BUITEN TE KOMEN

ACH, WAT EEN LIEF, AANHANKELIJK DIER IS DAT!

WAT HEERLIJK... EEN DRAAK! DIE HEB IK ALTIJD GRAAG WILLEN HEBBEN!

LIEVE PRINS, UW AL TE GROTE ERNST IS NU VERDREVEN DOOR EEN RAADSHEER, 'N HEMD EN EEN DRAAK. EN DIE DRIE DINGEN DANKEN WIJ AAN ONZE GASTEN! LEVE RIDDER BOMMEL EN JONGEHEER POES!

DIT IS DE MOOISTE VERJAARDAG, DIE IK OOIT HEB GEHAD!

ACH JA, IK DACHT: LAAT IK EEN AARDIGHEIDJE MEEBRENGEN VOOR DE JONGE PRINS, ZOIETS IS EEN KLEINE MOEITE VOOR 'N HEER... EH... EEN RIDDER

DANK U WEL MIJNHEER DE GRAAF

EINDE

© 1960 / Martin Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Grillustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor portabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Grillustreerde Pers voor België N.V., Generaal Caplaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan al te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

NU VOOR ALLE M-BRIGADIERS
MACHTIGE DELANA M-TRUI

Delana

Delana M-truien – de echte originele truien van de M-brigade – zijn gemaakt van de beste, sterkste katoen! 5-15 jaar. Met opgenaaid M-embleem **6.95** tot **9.95**

Voor school, vakantie, sport en spel

Alle M-brigadiers van Nederland kunnen nu in Delana-winkels zo'n fantastische M-trui kopen, de trui van de M-brigade! Toon je altijd een flinke M-brigadier. Hebben je vriendjes er al een? Vraag 'm ook aan je moeder. Want wat is een M-brigadier zonder M-trui?!!